

Památník národního písemnictví

Literární fond Břetislav Hůla

Pracovní materiály

Opisy materiálů týkajících se provokatéra Alexandra Osipoviče Maška.

On se ale ve skutečnosti jmenoval Hynek a nechával si říkat Viktor, alias Pietro Peri, alias Alexandr, alias Herzog, alias Chlumecký, byl policejní konfident - provokatér, který „pracoval“ zejména v anarchistickém hnutí. V době válečného konfliktu v letech 1916 – 1917 pracoval pro ruskou rozvědku a snažil se proniknout i do českých jednotek, které se formovaly v Rusku ze zajatců. Byl veřejně odhalen nejprve v Národní politice dne 12.1.1909 a potom přímo v říšském sněmu ve Vídni dne 13.3.1909 podáním "[pilného návrhu poslance Klofáče o činnosti agentů provokatérů ve službách státní policie](#)". Velice zajímavá reportáž, přesně popisující průběh rokování ve kterém pochopitelně ministr vnitra baron Haerdtl popírá skutečnost, že by policie používala provokatérů. Všiměte si i řevnivosti mezi německými poslanci a českými radikály. V době jednání byl Mašek pod jménem Herzog hospitalizován na německé klinice v Praze. Poté zmizel a objevil se až ve válce v Rusku. Jaroslav Křížek o tom píše [25]: *Dozvuky tohoto fejetonu spočívali v tom, že detektiv Mašek byl v té době skutečně v Rusku. Byl tam poslán rakouskými úřady jako zajatec; měl v Rusku provádět špionáž a podávat zprávy o těch, kteří vystupovali proti Rakousko-Uhersku a dávali se zapsat do čs. Brigády. Hašek, který se s ním opravdu seznámil tak, jak to ve fejetonu napsal, ho však odhalil. A Maška nezachránilo ani to, že se rychle stáhnul až do Taškentu, kde se stýkal s českými a slovenskými zajatci. Na výzvu „Čechoslovana“ [Čechoslovák č. 26, 25.6.1917] byl Mašek zatčen a dopraven do žitomirské věznice. Oficiální zprávy pak potvrdily, že za ústupu čs. legií z Ukrajiny v únoru 1918 byl legionáři „detektiv Mašek z Prahy zabit bez soudu.“ [Čechoslováci ve válce a v revoluci, Moskva-Kyjev 1919, str. 149]. Ten fejeton, o kterém Křížek píše byl zveřejněn v "Čechoslovanu" dne 21. 8. 1916 pod názvem "[Po stopách státní policie v Praze](#)". O aféře kolem Maška se ještě Hašek zmiňuje ve fejetonu [Kde bere poslanec Klofáč peníze](#). Také o něm píše v Politických a sociálních dějinách Strany mírného pokroku v mezích zákona :[agent-provokatér Mašek](#) vydává se v redakci Komuny za italského anarchistu Pietra Periho, uprchnuvšího ze Sevastopole v Rusku, a spí jednu noc u Rosenzweiga-Moira, vlastně oba jsou vzhůru, poněvadž jeden bojí se druhého,....*

Zde publikované Hůlovy materiály jsou velmi cenným dokladem o Maškově osudu v době 1. světové války v letech 1916 a 1917.

H Ů L A Břetislav		C. inv.: 121
PAMÁTNÍK NÁRODNÍHO PÍSEMNICTVÍ LA - SK - LEO ● PNP ●	Pozůstalost (fond): Hůla B.	C. přír.: A 27/57
		C. n. g.:
H Ů L A Břetislav :		
opisy materiálů, týkajících se provokatéra Maška, <i>v. l. 1914-1919</i> strojopis 37 ll, rkp./azbukou/4 list, 2 fotokopie článků z tisku, <i>3</i> fotografie A.O. Maška, <i>s fotokopie fotografií</i> provokatéra Maška, uveřejněné v Mladých Proudech 1909/ 8 ks 48 ll		
Zpracoval:		St 29 996 68
Datum:		

INDEX

Strana	Datace	Popis
3	1909	Časopis ujařmených LID, článek „ <i>Spiknutí</i> “ v <i>Čechách</i> reaguje na aféry, které vypukly v souvislosti s činností agentů - provokátorů, zejména provokátora Hynka Maška. Mimo jiné se zde dozvídáme i místo jeho pražského pobytu: u sl. Kovačové, Milíčova 416, Praha—Žižkov. Dům stojí dodnes.
4	1909,1917*	Časopis ujařmených LID, článek „ <i>Spiknutí</i> “ v <i>Čechách</i> , dokončení článku; fotografie Maška v ruské uniformě, pořízená zřejmě při jeho zatčení; další fotografie Maška, asi výstřižek z nejjistěných novin, možná Mladé Proudy 1909. Nelze ověřit, fond v NKP je pro špatný stav veřejnosti nepřístupný.
5	11.10.1917*	Potvrzenka, že Čech Mašek Alexander byl převzat a bude střežen až do skončení vyšetřování
6 - 8	14.10.1917*	Dopis z vězení: Alexandr Osipovič Mašek Českému svazu v Kyjevě. Požaduje, mimo jiné, „oční stavku“ s Jaroslavem Haškem
9	Nedatováno, asi 1917*	Dopis Alexandr Osipovič Mašek Českému svazu. Nabízí svoji metodiku špiclování a na druhé straně dopisu je část seznamu podezřelých, které údajně sám vyslídil: Václav Janeček a Josef PEARL
10	23.4.—25.6.1917*	Opisy článků z časopisu Čechoslovan o Maškově útěku z vězení v Minsku, a zprávy o jeho zatčení v Taškentu
11	3.6.1917*	Dopis Josef Gottfrid z Taškentu nějakému panu profesorovi z Českého svazu [mohl by to být Jan Maksa, jak plyne z následujícího dopisu 12], kterému posílá Maškovy „bumagy“, „vzácné“ dokumenty a Maškův dopis.
12	3.6.1917*	Dopis A.O.Mašek prostřednictvím taškentského oddělení, Českému svazu v Petrohradě Jan Maksa
13	asi říjen 1917*	Dopis Správa [Českého] svazu, Štábu armády západní fronty; ve věci konfrontace Jaroslava Haška s agentem Maškem
14	leden 1916*	Dopis Správa česko-slovenských spolků na Rusi, Petrohrad, Bassejnaja ulice 6; Jeho Vysokopreoschoditelstvu, ubytovateli generálního štábu. Sdělení, že se v redakci „Čechoslováka“ objevil Mašek a žádal o otisknutí sdělení, že nepracovla pro rakouskou, ale ruskou rozvědku. Dopis je zjevně nedokončený a zřejmě neodeslaný.
15	Nedatováno, asi 1916*	Dopis A.O.Mašek, jakýsi Heyduk; Mašek popisuje svou cestu z Čech od „Omladinistů“ pře Bulharsko do Rumunska a Ruska, kde skončil jako poddaný „ruského Imperátora“ v 9. armádě. I
16	3.6.1917*	Dopis A.O.Mašek, panu Gottfriedovi, kde Mašek si klade podmínky ke svému plánovanému zatčení.
17	21.11.1917*	Dopis A.O. Mašek, redaktoru „Čechoslovana“ Václavu Švihovskému, kde Mašek žádá veřejnou omluvu a o zveřejnění, že všechna zveřejněná tvrzení se nezakládají na pravdě a jsou jen výmyslem Jaroslava Haška.
18	1.9.1916*	Dopis náčelník kontr- rozvědkového oddělení štábu III. armády, Správě českoslovanských spolků v Rusku, Kyjev, Bolšaja Vladimirskaia 46 byt 6; sdělení, že Mašek byl dodán 31.8. k dispozici vojenského vyšetřovatele 3ho odboru Minského vojenského okruhu v m. Minsku.
19	14.4.1917*	A.O. Mašek Josefu Gottfriedovi, kde prohlašuje, že nebude jednat a pomáhat zajatcům a vyhrožuje že na Gottfrieda podá žalobu, jako jí podal už na redaktora Švihovského. Fotokopie originálu
20 - 24	Nedatováno, asi 1917*	Pravděpodobně záznam z výslechu A.O. Maška
25 - 34	1.5.1917*	Prohlášení občana města Taškentu: Alexandra Osipoviče Maška – Chlumeckého
35	21.11.1917*	Dopis A.O. Mašek Jaroslavu Haškovi, kde ho žádá o omluvu a vyhoržuje trestním oznámením.
36 - 37	10.-11.1917*	výpisy „z Knihy protokolů schůzí Plukovního komitétu 1. českoslováckého střelkového Jana Husa pluku“. Břetislav Hůla si zřejmě tyto výpisky udělal proto, aby určil časový interval, kdy Hašek byl v Kyjevě v Maškově záležitosti. Možná byl v této době s Maškem konfrontován. První zápis je z 11.10. 1917* a poslední 8.11.1917*, kdy „Br. Hašek dopisem oznamuje, že nachází se v záležitosti Maškově ještě v Kyjevě.....“
38	1919	Výpis z knihy „Obžalovací spis proti Václavu Klofáčovi a Rudolfu Giuniovi.“ nákladem DR. Zd. Tobolky, Praha 1919
39	14.4.1917*	Fotokopie originálu dopisu, A.O. Mašek Josefu Gottfriedovi, kde prohlašuje, že nebude jednat a pomáhat zajatcům a vyhrožuje, že na Gottfrieda podá žalobu, jako jí podal už na redaktora Švihovského. Hůlova transkripce a překlad .

POZNÁMKA: Datумы uvedené s hvězdičkou * jsou dle juliánského (pravoslavného) kalendáře, který byl v Rusku platný až do roku 1918 .

54 B1004 L I D

ČASOPIS UJAŘMENÝCH

Za krajcar.

Vychází každou dryhou středu s detem následujícího dne. Číslo za 2 haléře, zasílá-li se nejméně 10 výtisků. Jednotlivě předplatné na rok 2 K 8 hal.

Číslo telefonu 1484.

Číslo pošt. spoř. 74385.

Redakce, administrace a expedice v Praze, Školná ulice č. 10, I. patro. Redakční záležitosti bytářů výhradně adresovány: Emě Spatný, Král. Vinohrady 452.

Budujte pilně politické organizace.

»Spiknutí« v Čechách.

Strana národně sociální stala se nebezpečnou. Z malého hnutí, všeobecně bublinou zvaného, vyrostla obrovská strana, která rázem stala se nejsympatičtější v celém národě. Chodilo se na nás různým způsobem. Nadávali nám politických analfabetů, spílali nám, že jsme politickými dobrodruhy rozbijeli schůze, vyhazovali naše lidi z práce, přepadali je po ulicích — ale marně. Hlavy naše tvrdly a srdce se jako ocel v ohni kalilo. Prodělali jsme v pravdě krvavý křest.

Vládě zdálo se dle krotkého chování se celé české delegace na říšské radě, že má vyhráno. Jedinou její snahou bylo izolovati stranu národně sociální a učiniti ji neškodnou.

Došlo k pražským bouřím. Celá veřejnost postavila se za národní socialisty a ostatní politické strany, volky nevolky — snad proti své vůli musely za námi. Strhli jsme vše za sebou a to ve Vídni nejvíce mrzelo. Netajili se tím informátoři Vídně i nejvyšší úředníci.

Přerůstali jsme pánům přes hlavy. Ve Vídni vznikl plán postupovati proti národním socialistům persekucí. Vždyť ta zbraň už tolikrát se osvědčila!

Ovšem že v neznalosti poměrů vídeňští diktátoři nevěděli, že co dalo se provésti proti malé „Omladině“, nelze opakovati oproti straně národně sociální. Tolik kriminálů v Rakousku nemají, aby tam mohli pozavíratí všechny národní socialisty. A jaký je Klofáč, Choc, Fresl, Lisý, Buřval a Sláma, takovými jsme všichni! Pánové neuvažovali, jak nebezpečno je prohlašovati naše poslance za velezrádce, protože tímž okamžikem vtiskují znamení velezrádců na čelo statisícům národních socialistů.

Nebudeme se proti tomu bránit. Ale budeme a musíme se brániti proti umělému, podvodnému a přímo bídáckému fabrikování důkazů pro naši velezrádu.

Hned po prohlášení stanného práva mělo dojíti v Praze k zatýkání. Velkéři naší předáci, nechráněni imunitou, byli připraveni na policejní prohlídky. Šlo z toho ale proto, že poprvé prohlásili státní funkcionáři v Praze: K podobným opatřením není naprosto žádného zákonného podkladu!

Záleželo proto jistým kruhům na tom, aby příčiny k zatýkání a persekucím se našly.

Srbský akademik, žijící v Praze, obdržel od své dívky německý koncept záhadného telegramu následujícího obsahu:

(Opis.)

Bělehrad...

„Kurýr dnes přibyl. Všecko v pořádku dostali. Příloha čís. 2. do Sarajeva a Mostaru zaslána.“

Prosim, navázat hned styky s Petrohradem a Varšavou. Vídeň nechat být.

S dělnictvem národního smýšlení na jihu Rakouska navázat nové styky.

Massy držet v pohotovosti pro 20. únor.

Dále doporučuji co nejvříve dohodu učiniti jen s předáky Internacionály.

Poukázka na šádaný obnos je u J. S. deponována. Prosim, by důvěrník byl zaslán hned do Itálie.

Kurýr L. 2. mimo službu.

Při nejbližší zásilce prosím o seznam jmen a o poslední protokoly z delegací.

Cesta po Bosně a Hercegovině je nutná, současně silná antimilitaristická propaganda.“

Pražští Srbové okamžitě poznali, že jedná se o něco důležitého a přinesli originál německého fingovaného telegramu poslanci Klofáčovi.

Nám se ovšem také rozblesklo. Jednalo se o podklad k persekuci. Kurýr prý je na cestě! O Klofáčovi vědělo se, že pojedje do Varšavy, proto pokyn, aby navázal styky s Varšavou a Petrohradem. Zároveň s národními socialisty slovinskými. S tajemností určen 20. únor jako den velikých převratů. Peníze deponovány jsou u J. S. (začáteční písmeny jména známého předáka národně sociálního v Praze.) Konečně žádana protimilitaristická propaganda.

A teď se tážeme: Co by se bylo asi stalo, kdyby tak najednou úřady „dostaly“ do rukou opis srbského telegramu? Byl by jistě zatčen nejprve zmíněný Srb. Přiznal by se, že opis je psán jeho rukou. Vymlouval by se, že opisoval prostřednictvím dívky od neznámého mu muže text telegramu k překladu. Kdo by mu uvěřil? To tvrdí každý přistižený. A byl zde okamžitě podklad k persekuci!

My ovšem byli rychlejší. Pátrali jsme po autoru. Zmocnili se jeho fotografie a zjistili jeho pravé jméno, je to H y n e k M a š e k.

Co je to za muž, co chtěl a pro koho pracoval?

Mašek vydával se za žurnalistu, za redaktora vládního „Reichspostu“. Je to člověk nejhoršího druhu.

Osud divně zahrával s Maškem. Jednou šel v největší bídě a za několik dní chodil jako elegant s nespěchovanou tobolkou samými bankovkami. V Praze potloukal se u různých politických stran. Známým tvrdil také o sobě, že je ve státních službách ukazoval jim vlastoruční dopisy ministrů vnitra, bar. Haerdta. Tvrdil, že býval v nizinecké legii Francouzů a že hodně cestoval. Má prý mnoho vynikajících osobností v rukou. Policie námi naň uposorněná vymlouvala se, že Maška nemůže zatknouti, leda na písemné udání.

Nám ovšem záleželo na tom, co Mašek je a proto pátrali jsme sami. Na základě úředních dat zvěděli jsme:

Hynek Mašek je individuum, ošimé majetku nebezpečné. Byl pro složin podvodu a krádeže sedmkrát trestán rakouskými a švýcarskými úřady. Je až do dnes stíhán zatykačem. Má policejné návrat do Prahy zakázán. (A přece se zdržuje za vědomí policie v Praze!)

„Politicky“ začal býti činným u anarchistů. Vydával se brzy za Poláka, brzy za Rusa, a znova za Itala. Svěděl lidí, hlavně horníky a chtěl je vyučovati děláni pun. Pracoval také několik dní k získání důvěry v dolech, ale při tom nernámý mecenáš posílal mu ku příkladu ve 14 dnech obnos 600 K. Stýkal se se stížením tajně policie a přijímal plat od mosteckého hejtmána Siegla. Anarchisté jej však prohlédli a on ze severu musel prohnouti. Ale následek jeho pobytu mezi anarchisty bylo rozpuknutí všech anarchistických spolků a posatykání předáků (loňského roku) v Praze s tím sjistili jsme, že ohodil pilně do domu chefa státní policie p. Ohluma, a až měl Prahu zakázanou, zdržoval se zde. Je fotografován v albu složinů a na oddělení IV. jako mezinárodní složinac měřen!

Na okresním hejtmánství v Mostě před svědkem G. prohlásil Mašek, že je placen policejním úředníkem a přednostou státní policie p. Ohluma s fondů, jež má ve velké míře k dispozici a s nichž není povinen skládati účty!

Denně konstatovali jsme, že Mašek, sedmkrát pro složiny trestán, bydlí v Praze, označili jsme, že bydlí v Šilkově ul. Kovačové v Miličově ul. č. 416. Ale policie Maška dosud nezatkla.

Naším nepřítelům stal se ale draký meleur. Současně, když otiskovali jsme celé odhalení v „Č. Slově“, šla první předčveš

novinami. Pražský „Večerník“ z dobře informované strany sděloval, že dojde k rozpouštění národně socialistických spolků mládeže pro telegram, sa slany z Bělehradu.

Současně „Berliner Tagblatt“, světový list německý, přinesl správu o spiknutí v Čechách. Na poštovním fiditelství v Praze byly prý zabaveny telegramy, které byly ze Srbska poselány na národně socialistickou omladinu. Dojde prý k velkému zatýkání a vyšetřování posl. Klofače pro velezrádu.

Kdo mohl ony listy informovat? Vždyť o existenci onoho „telegramu“ věděl až do večera pouze posl. Klofač, členové redakce „Č. Slova“ a Mašek se svými protektory.

A právě tyto protektoři dělali již náladu pro to, co mělo přijít. Policie byla na stopě velkého spiknutí, svět udržován v napjetí — co nevidět měla rána vyjít.

Vyšla, ale vyšla ze strany od které Mašek a všecka ta s ním spřežená pakáž nejméně se toho nadála. Promluvili dříve nežli došlo k persekuci nenávidění národní socialisté.

Jako hromová rána působilo naše odhalení. Věřejnost žasla při pohledu na prozrazený plán, jak se v Čechách připravuje půda pro persekuci.

S úžasem pozorovali naše sdělení protektoři agenta Maška, zarážela je ohromná informovanost. V jistém úřadě povstal poplach, odkudže vzali jsme informace, o nichž mimo jediného chefa Chuma nikdo na světě neměl ani tušení.

A ke všemu zděšení odvraceli se hanbou i nevinní lidé — nositelé stejné uniformy — v pomyslení, že zlodě, podvodník, v několika státech trestaný, zatýkačem stíhaný, který jako revertent vrátil se do Prahy vydával se za úředníka státní policie — za jejich kolegu.

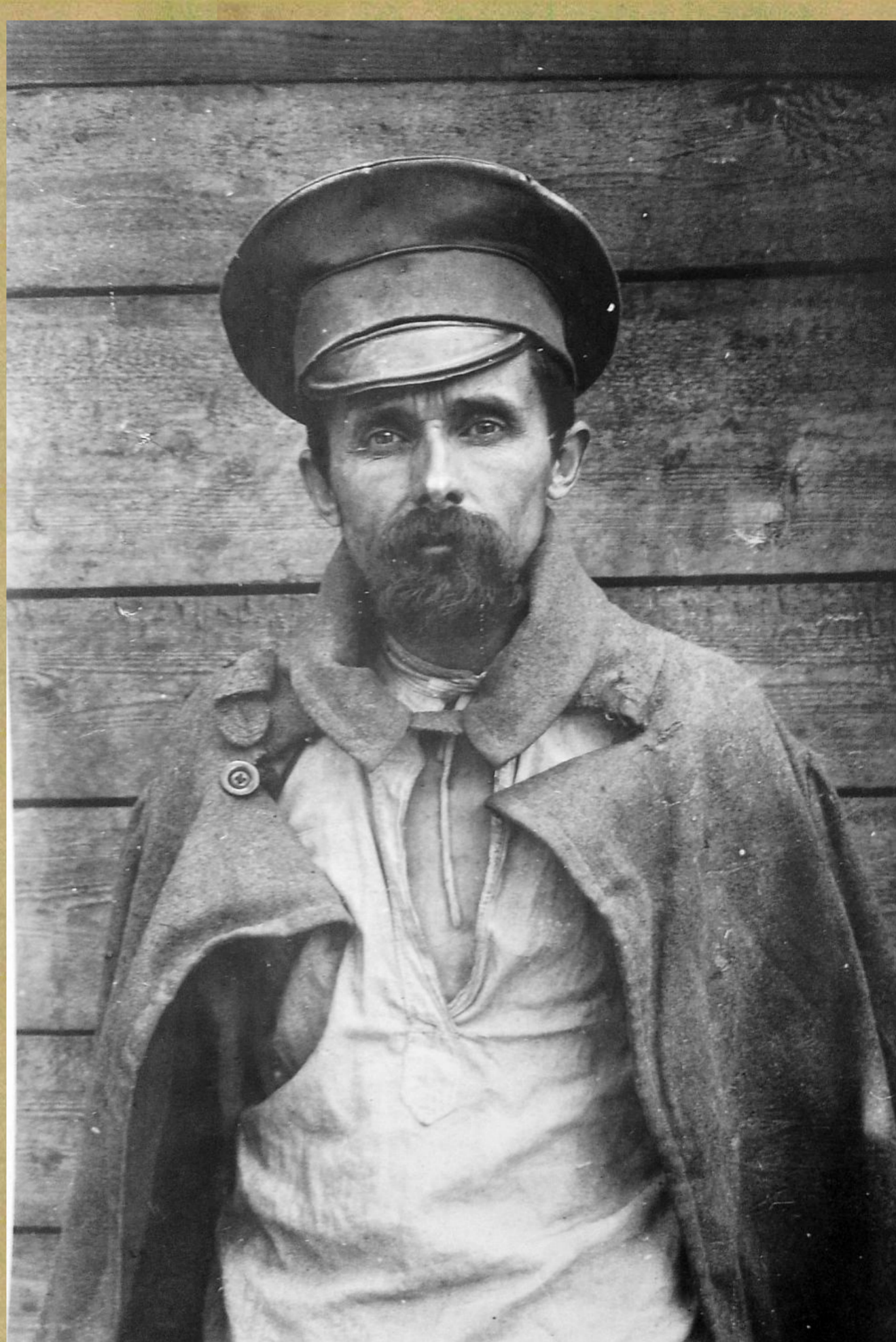
Nikdo z nižšího úřednictva nevěděl o tom tušení a přece ty ohromující důkazy, jimž těžko nevěřiti.

Zdroující rany byly tak působivé, že mecenáši Maška nezmohli se za celé 4 dny ani na omluvu ani na vysvětlení.

My, určené oběti kriminálů stojíme zde jako vítězové, jako žalobci.

Jsme jisti, co nešlo s Maškem, že bude se opakovati, proto několik slov našim stoupencům: Buďte opatrnými. K statečnosti vás nenabádáme, protože zbabelost nebyla nikdy vlastností národně-socialní. Ale střežte se provokaterů, neznámých a podezřelých lidí. Hlavně vznětlivou mládež napomeňte. My zůstaneme těmi, čím jsme byli. Nebudeme plakat ani nařikat, budou-li nás zvatí velezrádci, z našich řad ani jediný neklesne tak hluboko, aby za třicet stříbrných dělal konfidenta a mezi námi není místa pro mezinárodní zloděje. Budeme zásadními, ale neopustíme půdu zákona a půjdou-li proti nám noví Maškové s celou tou svou placenou holotou, necouvne ani o krok!

Ať se to sype na nás se všech stran jako hromobiti. V boji zoceluje se povaha. My zbabělé necouvne a my veliké idee všeslovanského socialismu nezapradíme.

/Překlad z ruštiny, psáno rukou: /

Потверждение

Čech Mašek Alexandr byl převzat
a bude střežen až do skončeného vyšetřování.

11/X - 917 star.k-dy m.u.o./podpis nečitelný/

/Jinou rukou červenou tužkou se šipkou od podpisu: /

/z Kremenčuku/

/Psáno ručně inkoustem na dřevě: /

Českému Svazu v Kijevě.

Vážený občané, dne 12/25/Ríjna já jsem v Vaší místnosti zapomenl jeden pár špinavého prádla a emailovou zelenou čítku/krajkou/přibližně na 3 $\frac{1}{2}$ -4 sklenice složené v ruském vojenském pytlí/sunka soldat-skaja/. Nečtené věci/sunka s sodáržanijem/byly položeny pod toutéž židli kde já jsem seděl. Následkem řečeného výše si dovoluji Vás co nejpokorněji prosit: Buďte občané, tak laskaví a přiklíte mi řečené věci prostřednictvím vručitele toho dopisu. Kromě řečeného výše si dovoluji Vás prosit ještě následující věc: 1./buďte udělejte "oční stavku" s Jaroslavem Raškem a rozeberte moji záležitost národním soudem nebo 2./vůbec mi dejte možnost pracovat pro Slovanskou věc. Můj názor jest následující: Jak bych se nestaral mi důvěřovatí nikdy nebudete na opak vždy u Vás bude číseti nedůvěra proti mi. Myslím že Vy ještě do nyní nejste přesvědčeni úplně o méj nevině. Nejlépe by bylo jestli by já přestoupil do ruského vojaka. Nyní jde usilovaná agitace německých vyzvědačů i zrádců začínají se opět případy bratření. U Vás mi nikdo věřití nebude a vždy budu pod podezřením-nyní když Ruská vláda Vám přesně dokázala, že já jsem úplně nevinen a když úplně přesně dokázáno úředními listinami, že pražský A. Mašek jest úplně druhá osoba i to nevěříte. Mezi tím celý můj bouřlivý život plný různých převratností i neočekávaností byl každým dechem každou kapkou krve věnován dílu Slovanstva. Občané já 25 let čekal chvíle, až vypukne válka mezi Slovanstvem a Germanstvem. Můj celý život jest obrazen v následujících slovech: "Krvavá pousta, nenávisť i utkvělá doměnka/manie/proti Němcům"-to jest celé moje "curriculum vitae", dogmat, minulost, přítomnost i budoucnost. Co pak nemáte dost moji nevině lžroku trvajícím vyšetřovací vazby. Já Vás prosím jenom jednoho dejte mi možnost /nečitelné slovo/Němcům. Dříve u mě bylo rozpoložení k vědám, k životi, k lidem, láska k vlasti a nyní všechno ušlo na zadní plán a mi zůstalo jenom jedno krvežíznivos /duševní/německé krve. Dejte mi možnost popadnouti na pozici. Mi schází do 200 ještě 26 německých mrtvol. Český korpus jest překrásně disciplinován i vycvičen 50% sestává z lidí s vyšším vzděláním a mi on nepotřebuje. Ruská armáda má nouzi v inteligentech, kteří by mohli včas překazit německý vliv, kteří by mohli včas ardnatě i účelně říci slovo. Já myslím že já dosti pěkně řečím. V Kamenci/podolském/mně podařilo se mnohokrátě dověztí národ do toho že křičel "Surt Němcům, zmar Rakousku, litá surť padouchovi Františkovi Josefovi!! Nezapomínejte že pod vlivem mojih řečí několik set mládenců

napočala se dobrovolně na vojnu i nepamínajte, že v čas rozšířenou
kuchynou a surti Františka Josefa já sušel rozrušiti pikle Němců i
že a nich aklaunula najednou páda pod nohama. Polák Malínský i dru-
zí poláci Vás potvrdí že máš podarilo se vaktřítiti nenávisť a zlo-
ba proti Němcům. Já byl sám jeden i kapelník Černochoas od 1. Úřá-
ského končického pláku Vás potvrdí jak máš těžko bylo agitovati i
pečniti, jak Němci přijímaly všechny síly a prostředky a konec toho
všeho bylo, že německý vliv státní poražený a to jenom proto že já
kterého ty považujete za padoucha, provokátora i pražského polici-
sta, za zrádce a za německého vyvědače, za člověka mravně klasického
-já měl v čas i překrásně pečniti. Občané českého státu. Vy přísá-
háte bojovati za českou samostatnost-Vy jste mne občana cizího
/slovenského/slovenského státu vnosili ve vězení celého I a 2 roky
úplně nevíte. Já Vám vše odpouštím Vy jste tak jednali jenom z lá-
sky k vlasti a národu. Vy jste se mylili i nejste v celé záležito-
sti ničím úplně vinni, stala se chyba, což dělati-ale ne zapomínajte
že poškazený má vždy právo žádati náhradu. Toto právo já si nedám
nikým na světě vyrvati. Náhrady od Vás žádám celé dvě I. Dejte mně
náhradu nákladů německým co nejvíce podlosti a nanésti co nejvíce
ztrát. II. Napište v "Čechoslovaně", že vše jest vyšetřena a že já
Alexandr Hašek Tashentský městem nemám nic společného s pražským
provokátorem Alexandrem Haškem. Nyní Vás prosím ještě o jednu věc
já si nepřejí aby Jaroslav Hašek měl za mně nějaké nepříjemnosti.
Nyní ještě Vás upozorňuji na následující: Vy jste sami viděli že
má bouřlivý i pohutý život celých 20 let, toulání se zbraní v ru-
ce, stálé nebezpečí surti, nemoci, dlouhá vyšetřovací vazba, vědomí
že jsem úplně opuštěn, opovržení všech vůči mně, hlad a nouze, nemo-
hli slomiti moji věrnost k národu Slovenskému, nemohli mne a k jed-
nomu slovíčku pokřiviti. Já zůstával čestem, věrem vlasti i Slovanskému
kterému jsem oddával vše co u mne bylo, všechny moje schopnosti i
snahy i vše co u mne bylo. Všechny ty nevzhody nemohli slomiti též
moje zdraví jak tělesné, tak i duševní. To všechno Vám dokazuje moji
vytrvalost/vynositlivost/a sílu energie. Občané českého státu. Já
nepřiznávám ani Čechy ani Srbsko ani Rusko. Já přiznávám jedině
"Sjednocené Státy Slovenské" kde by každý Slovenský národ měl svoji
samostatnost i kde by všichni za jednoho i každý za ostatní jednal
i vyslehl. Jestli, že kde jest nepřitelem Slovanskému to jest i mojim
nepřitelem, třeba by to byl i můj příbuzný. Ovšem nyní jsem dušev-
ně mrtav, ale dejte mně "3"/osm/dní spokojeného života i čestné
slovo že mně nepočítáte padouchem a že mně nepočítáte zrádcem nebo
dávám pražským agentem a ják se na tolik usílím jak duševně tak
i tělesně, že laškovitě budu dělati denně 60-70 varat při 2^h pudové

výstroji a nebala vůbec ani trochu unaven. Nyní jsem odlehnul
jeden den a duševně jsem se úplně zotavil. Dva dny obyčejné vojen-
ské sdravy a již jsem úplně se zotavil od Zletého plného i úpl-
ného hladovění - kromě trochu slabosti v pravé noze vůbec žádné
pamětky nezůstalo od dvouletých strádání. Zde zároveň připojuji
obrasce toho co Vám mohu dát ohledně toho co jsem Vám slíbil.
Víte co byla druhá hlavní příčina našich vyflašů? Já, který nemá-
še 10 minut seděti bez práce, byl jsem vynucen ležet sám a sám
jeden seděti celými nedělemi ba měsíci nic nepracuje v malé těsné
kobce. Přijměte též pozdrav a vřelá přání vítězství ve věci Slo-
vanstva nám obojíma krvně blízaké.

Dne 14. října / 27. října / 1917 roku
Alexandr Gajpovič Mašek

Archív Památníku Osvození

/Psáno ručně inkoustem po obou stranách listu:/
1110

Do Českého Svazu.

Tímto pánové Vám navrhuji zavést podobné zpravodajské lístky jako tento dříve než přijmete někoho to vzítí šprávečku. Jestli se Vám hodí podobná systematika to mně odpovězte listem nebo dopisem při prostřednictví vručitele tohoto dopisu a já budu pracovat dále. Já myslím Vám navrhnouti zavést lístky s číslem popisným a příjmením a potom knihu kde by se zapisovali podezřelí a potom v šňůrové knize pod určitým číslem podrobný popis.

Na zdar! S pozdravem krajanským i úctou veškerou AO Mašek

Prosím odpověď na tomto listě. Prosím tento list vrátiti na zpatek. Napsati možno prostě jenom jedním slovem "souhlasíme" nebo "nesouhlasíme" nebo "pište" nebo "nehodí se" - jak se Vám to bude líbiti, to záleží od Vašeho vzhledu.

/Na druhé straně:/

Seznam podezřelých.

1. Václav Janáček, býval v Odesse v letech 1903-1912. Přeměňuje často jména. Malého rostu světlý šatén. Let okolo 40. Obličej okrouhlý. Bradu obyčejně holí. Knír velmi světlý špinavě žlutavé barvy. Na pravé straně čela šrám od nože. Na pravé ruce jeden palec bez nehtu. Vlasy obyčejně po vojensku krátce střižené. Při rychlém rozhovoru trochu ale velmi málo pošišlává. Toulaje se po Baikánu vyzvídal v 1907 roce o poměrech mezi povstanci makedonskými, Sedlaři a hodináři. Mluví německy, rumunsky, bulharsky i turecky a rusky úplně dobře. V 1907 roce býval /asi 2x nebo 3x/ v Rusku. Confidenciální osoba rakouského poselstva v Sofii /Bulharsko/. Janáčka v 1907 roce já vyslídil sám byv na něho upozorněn /od/ členu Jedinosti Vuko Grujičem /z Srbska/. Sám jsem se přesvědčil, že vyzvídá náladu i podrobnosti mezi obyvatelstvem a příliš podezřelě se interesoval hnutím proti tureckým. V Sofii v 1907 /dne okolo 25. jula po pravoslavném/ zdával dopis baronu Wechtru von Wechternsteinu kanfidentu rakouska v Cařihradě /popraveném za vyzvědačství 1912 roce okolo Adrianopole Bulhary/. Poslední zprávu jak měl o Janáčkovi od známých z čety Konstantina Dordiče, jimž sdělovali, že prý na jaře /květen/ 1913 roce odejel do Kišiněva. Rodákem Janáček ješ z Rakovníka. Vojenské služby prost.

2. Josef Pamarl. Žil v Rusku v Kijevě, Charkově, Jaltě, Bachčisaraji, Simferopoli i druhých místech. Malého rostu /velmi malého/ obličej kulatý, nos bez mála přímý. Oči temné barvy. Vlasy, knír /dosti malý/ a brada temná /uplný černý brunet. Vlasy přímé /nekadeřavé/. Prožívá na svoje vlastní jméno. Let 40-45.

Opisy z "Čechoslovana" o A.O. Maškoví

Známý rakouský policejní agent provokatér Alexandr Mašek, který byl v Rusku též ve službách politické policie dostal se z vězení v Miusku a nyní se potlouká po Rusku, udává, že je poslán do Turkestanu. Chodí v uniformě ruského vojáka a ukazuje nějaký dokument, že je rakouským válečným zajatcem. Vzhledem k jeho minulosti jest jeho volné potloukání ku škodě nejen českým politickým zájmům revolučním, ale není vyloučena možnost, že by jeho činnost nehraničila i s vyzvědačstvím. Proto je v zájmu všech, aby pobyt tohoto agenta provokatéra udali okamžitě úřadům s poukazem na jeho minulost.

Čechoslovan roč. VII. č. 17 z 23. dubna 1917

Agent provokatér Mašek. Dle sdělení došlého nás z Taškentu byl tam k žádosti uveřejněné v našem listě na zakročení taškentského důvěrníka p. Jos. Gotfrída zatčen známý provokatér Mašek, který navázal spojení s tamější "ochrankou".

Čechoslovan roč. VII. č. 24 z 11. června 1917

A. Mašek. Z Taškentu se nám píše: Sděluji vám, že jsem dal na vaši výzvu v "Čechoslovanu" zatknouti Alexandra Maška, který se zde objevil vyhladovělý a ve špinavé vojenské uniformě. Chodil po zajatcích a psal jim žádosti na vojenské ministerstvo do Petrohradu, aby byli osvobozeni ze zajetí; dovolil si chodit i do štábu okruhu, kdež se pokoušel zakročovat ve prospěch zajatých. Mně poslal dlouhou svou zповěď, kdež vykládal o své činnosti od r. 1908. Zabýval se dle této zповědi výhradně špionáží ve prospěch Ruska. Jak dalece se mu může věřit či nevěřit, nevím. Tvrdil též, že sloužil v jednom českém pluku, což mu však zde na dovolené žijící dobrovolci vyvrátili. Mašek nalézá se nyní ve zdejším vězení.

Čechoslovan roč. VII. č. 26 z 25. června 1917.

/Razítko:/ 3. červen 1917. /Jinou rukou než text:/ Pr 436 se 4 příloh.
 /Text ručně:/ Taškent, 9. /22./ května 1917.

Velevážený pane profesore!

V 23 čísle "Čechoslovana" z loňského roku bylo prohlášení pana Švihovského, že arestovaný Alexandr Mašek byl ve službách rakouské policie a v 17. čísle téhož časopisu letošního roku bylo žádáno, aby se tento A. Mašek dal arestovati. Byl vězněn v miuské tjurně a za revoluce byla mu dána amnestie, na což on odjel do Taškentu. Já jsem se s ním setkal u p. Chlubny a vypravoval mi, že byl perevodčikem u 9. ruské armády a že byl raněn na Stochodě. Později ukázal mi dokument, že byl propuštěn z věznice. Znal jsem ho již od dřívějšíka a již tenkrát byl mi podezřelým. Bylo to roku 1912, kdy on přijel do Taškentu a za 3 měsíce na to dostal ruské poddanství jako taškentský měšťan na rozkaz gubernátora Galkina. Panu Chlubnovi opět říkal, že slouží v ochranném oddělení a že sledí za bývalým kat. farářem - Pranajtysen i za samým Chlubnou i za mnou. Jednou zminovali se mi ve štábu, že je zde prý nějaký Mašek, který si vzal na starost ochranu zajatých Čechů a vyptávali se, zná-li ho. Právě v té chvíli on šel kolem okna a oni ho zavolali, abych se ho prý zeptal, za jakou příčinou chodí v štáb okruha. Odpověděl, že prý ho prosili zajatci aby jim zaspáčil poštu a jeden, aby se mohl ženit. Štábu bylo toto jeho počínání velice podezřelým a žádali mne, abych sdělal zajavlenie prokuroru, což jsem ihned učinil. Po třech nedělích obdržel jsem "Čechoslovana", kde bylo již zmíněné oznámení o zatknutí. Šel jsem ihned /6. t. n. / do štábu, kde právě byl v tu chvíli pomoščník kom. vojskami podpolk. Ryžikov. Tomuto jsem věc vysvětlil a on mi též sdělil, že Mašek podal na něho žalobu komandujícímu vojskami polkovniku Čerkesu, že nechtěli ho přijmout jako dobrovolce v 2. sib. pluk. To se mu zdálo také podezřelým. Žádal mne také, abych mu na základě oznámení v "Čechoslovanu" podal zajavlenie o zatknutí, což jsem ihned také učinil a večera byl Mašek zatknut. - Vedle toho obdržel jsem večera /8. t. n. / poštou od Maška dopis, kopii jehož přikládám. Dále přikládám také všechny Maškovy "bumagy", které mi dal minulý týden abych je zaslal do Svazu. Zasílám tedy vše Vám a prosím, abyste tyto "vzácné" listiny dodal na patřičné místo. - Mašek mi také říkal, že poslal prý Kerenskému asi 60 stránek na stroji psaných /podobně jako jsou přiložené/ v záležitosti prý děla Suchomlinova a Sredera. - Ve svém dopise Mašek mluví o zaslání telegramu a opisu dotyčného dopisu panu Švihovskému. Tomuto jsem vůbec nic ani telegraficky, ani písemně neodpísal a přenechávám věc úplně na Vaše uvážení. - Přijměte od nás srdečný pozdrav a přání mnoha zdaru v činnosti za naši svatou věc. Prosíme Vás, je-li Vám jen trochu možné, vypište nám laskavě průběh sjezdu a vůbec vše, co nového a nám ještě neznámého jest. Se srdečným pozdravem na Vás i všechny známé

Jos. Gottfrid.

/Námitka:/3. červen 1917 /ručně jinou rukou než text:/Pr 435 3/.

/Text ručně:/

Prostřednictvím Tashkentského oddělení

Českému Svazu v Petrohradu

Předsedovi Panu J. Maksovi

Velevdážený pane Maksa tímto Vás žádám za úřední zakročení proti Švihovskému redaktoru "Čechoslovana". Zároveň Vás žádám o uveřejnění v "Čechoslováku"/Petrohradských českých novinách/. Já sloužil jako dobrovolce v Kasimírském pohraničním pluku 1. s potom překladatelem /převodčikem/stábu 9. armády /stábu 9 armiji/. Do české dražiny propadl já proti své vůli. Já žádám za zadání do Ruského pluku. Článek pana Švihovského v "Čechoslovanu" jest úplně vyvrážděná věc. Velice jest mi divným že když mě "kontr-rasvědku" stábu třetí armády areštovala, že mě hrozily //surti jest, li že já se neodpírám od svědectví proti Suchomlinovi, Jarešovi, Nyvltu, Apeltu i druhým vyvrážděním, že 21 me areštovali jenom tehdy když já podal žádost o tom, že žádám rozkrytí velehrádu Suchomlinova. -Kromě toho Vám co nejnutivěji si dovoluji oznámit že díky o pana Švihovském si nechám, až k soudnímu jednání. Hlavně si ponechávám díky týkající se ještě 1908 roku, neboť by pan Švihovský mohl "schovati konce do vody"/"konce v vodu"/. Odhalení bude příliš sensační, ale aby bylo sensační musí se mlčet. Dále Vás žádám za uveřejnění toho, že pan Švihovský byl ve velice dobrých stycích s panem náčelníkem Kievské "Ochranky"-Srédere. Pan Srédér byl ve velmi dobrých stycích s rakouskými vyvrážděči z 17. oddělení v Uhrách hlavně s panem hejtmanem Hlawa. O tom mi psal ještě pan Josef Havlíček z Prahy, Truhlářská ulice, Jan Leděcký z Vinohrad i druzí. Velice žádám pana Švihovského/jestli má čisté svědomí/, aby podal na me žaloby. Já když jsem žádal "kontr-rasvědku" III. armády na to, aby me předali soudu, ale mě řekl pomocník náčelníka /práporčík/při /kontr-rasv-/protiva vyvrážděckému oddělení že prý na žádost pana Švihovského i druhých Čechů nechtě prý me pověsiti, aby neměli prý ostudu. Jakoby jí pan Durich tak málo nadělali/. Já upřímně žádám-aby me soudili, ale marně! To jest pro gatím jest-li páni moji nepřátelé něco chtějí proti mě dělati at dělají co nejrychleji než pro ně bude posud. Dne 14. dubna 1917 roku Alexandr Osipovič Mašek

/Na třetí straně:/Velevdážený pane předseda Svazu českých spolků. Tímto Vás nejnutivěji sděliti mě laskavě Dle uveřejnění v "Čechoslováku" kde co malého ví at o mě at o nějakém druhém Maškově ne jen v Praze, ale kdekoli na světě at mě sděli. Hlavně žádám podrobnosti o těch Mašcích kteří sloužili v Pražské policiji jich bylo osm/8/. Jedná se mně hlavně o léta 1902-1914. -Velice všechny ty správy potřebuji, neboť na základě jich chci úředně pronásledovati pana Švihovského i zároveň vypraviti na soudby na revolverech toho kde uveřejnil vyhraný článek v jednom z čísel "Čechoslovana" v 1916 roku. Nyní stará avstrofilská vláda poletěla k čertu a nikdo nemá se co bát. Pravda svítěsí, pravda vyplave jako olej na vodě! Jedná se o velikou vyvrážděckou agenturu ke které kromě ruských četnických důstojníků příslušeli též i někteří Češi. Část sledí sám v rukou již nyní.

S úctou veškerou Alexandr Mašek

/Překlad z ruštiny, dokument č. 122, bez data a podpisu:/

Štábu Armády Lépešné Fronty.

Dne 31. srpna, jak sdělilo protišpionážní oddělení Štábu Třetí Armády dne 1. září t. r. č. 3588, byl dopraven k dispozici vojenského vyšetřovatele 3ho odboru kinokého vojenského okruhu do města kinoka jakýsi Alexandr Mašek, přihlásivší se za dobrovolce Československého střeleckého pluku a ten odhalený jako dávno podzřelá osoba, jejíž pobyt v řadách ruského vojáka nelze dovolit.

Mašek sám tvrdí, že má pouze stejné jméno se známým agentem rakovské státní policie Alexandrem Mašken, nyní již mrtvým.

Poněvadž se nyní není novými dobrovolci Československé střelecké brigády nalézá bývalý redaktor českých časopisů/zakázních/ Jaroslav Hašek, který osobně si dobře pamatuje oblíbené jmenovaného pověstného agenta rakovské policie, ta může při osobní konfrontaci nejen Maška poznat, ale také v případě identity ho i nsvědčit zveřejnění jeho činů, spáchaných v Čechách.

Mašek skutečně ve fotografii, kterou zaslalo Výsvědné oddělení, poznává právě toho Maška, kterého několikrát viděl se hravě; zvláště charakteristickým se mu jeví Maškov nos, poněkud zahnutý na stranu. Poněvadž však v podobných případech je na místě opatrnost, ta je namístě, aby Jaroslava Haškovi byla poskytnuta možnost osobně rozpoznat zadržného, čímž bude dokonale ujistěna identita Alexandra Maška, který je nyní v dispozici vojenského vyšetřovatele, s pověstným Alexandrem Mašken, známým z jeho zahraniční činnosti.

Vzhledem k tomu prosí Správa Svazu, aby Štáb Fronty dal uspořádat osobní konfrontaci Jaroslava Haška se zadržným Mašken /v kinoku či v Kijevě- kde to bude nejúčelnější/, jakž i aby Štáb Fronty sdělil místo a způsob provedení té konfrontace. V případě pak, že by to bylo nemožné, buď zasláno dodatečně fotografie Maška bez ústředí a se strany /asi dvě nebo tři podoby/.

/Překlad z ruštiny:/

Naprosto důvěrné

Jeho Vysokoprevoschoditělstvu

panu generálnímu ubytovateli generálního štábu

/Vlevo záhlaví:/

Správa česko-slovenských

spolků na Rusi Petrohrad

Bassejnaja ulice 6

Tel. 168-27

Číslo-----

-----ledna 1916

Vaše Vysokoprevoschoditělstvo,

některé okolnosti, týkající se chování

Čecha Alexandra Osipoviče Maška, sloužícího v protišpionážním oddělení hlavního stanu 9-té armády, přiměly Správu Svazu česko-slovenských spolků v Rusku, aby obrátila pozornost Vašeho Vysokoprevoschoditělstva k tomuto:

V těchto dnech přišel p. Mašek do redakce věstníku Svazu česko-slovenských spolků v Rusku "Čechoslovák" a prosil redaktora Bohdana Ivanoviče Pavlů, aby otiskl v časopise jeho dopis, ve kterém vysvětloval, že Mašek, smutně proslulý v politickém protirakouském procese tak zvané "Omladiny", byl ve službách ruské politické policie /!/, ale nikoli rakouské.

Redaktor Pavlů odpověděl Maškovi, že ~~z~~ takový dopis by mohl otisknout teprve pak, až by byl před tím schválen vojenskou censurou.

Tato příhoda vzbudila zájem Správy Svazu, která v téže době obdržela dopis od praporečnicka České Družiny státního rady Hejduka, který žádal Správu Svazu, aby oznámila, že Mašek, který se nalézá na odpovědném místě, jest oním Maškem, který zradil rakouským

/zde dokument, psaný na stroji náhle končí./

/Bez data. Text ručně:/

Velevážený Pane Heyduky.

Zádám Vás za odpuštění. Okolo 12 roku jsem Vás zanechával bez dopisů. Příčiny k tomu byly různé, jaké to se domyslíte. Nyní jsem tam kde mě povinnost volá jako Slovana i Čecha a hlavně poddaný ruského Imperátora. Kde se nacházím, to Vás asi málo interesuje a kromě toho o tom se zpráva nedává neboť psátí část vojsk nelze - to jest vojenské tajemství. Vás asi dosti bude zajímati jest-li Vám sdělím, že jsem byl v zajetí. Chytili mne okolo Zbruče na Rakouské hranici. Vracel jsem se z Cernovic. Na štěstí padl jsem do rukou pluku číslo 36 - domu brany. Kdybych byl padl do rukou pěšímu armádnímu pluku to by mne zajisté jako "starého českého povstalice" pověsili. Já byl v občanském obleku i vracel jsem se od českých "Omladinistů" /povstalců/ a byl jsem v občanském obleku. Vozili mne až do Uher. Druhé štěstí že mne kromě vyšetřovatele neviděl ani jeden rakouský četnický důstojník. Dělal jsem ze sebe poloblázna a vydával se za Bulhara nakonec mne vyvezli "šupem" do Rumunska. Dvakráte mne posílala policie ale gradonáčelník v Brašově /Kronštadt/ mne vrátil. Na konec Miškolská újezdni policie mne poslala císařskému bulharskému konsulu. Ten ze začátku nevěřil že jsem Bulhar a mne stálo příliš mnoho práce. Trochu mne překážel nebulharský akcent ale na konec mne zapsal s druhými 15ti dohromady na jeden list. V Bukurešti /- před tím škrtnuto slovo: Budapešti- / já jim utekl - ze začátku do ruského poselstva a když jsem přijel v Kamenec Podolský to jsem se svalil a stonal tyfem - 2 - měsí od 8. ledna - 26. února a již dne 20 března jsem se přihlásil i byl začíslen dobrovolcem. Na vojně jsem byl několikráte v boji ani jednou nezraněn. Rakušáci rozbili mne koulí pod Kolomyjí polní láhev i hodinky. Potom jsem byl převeden na místo, kde přináším více užitku než jsem přinášel jako prostý dobrovolce voják. Nyní v kanceláři já mám tolik práce že spím denně jenom ~~xxx~~ 6 - 7 hodin. Buďte tak laskav pište obratem pošty. Co jest u Vás nového? Jak Češi reagovali na válku? Já myslím že jsem ne jenom na Krymu no i na Kavkaze Čechy dost přihotovil na válku se starým upírem Františkem Josefem! a Vilhelmem!

Můj adres: Stavka 9 armiji. Jego Vysokoblahorodiju rotmistru Vl. Al. Prochorovu dlja Alexandra Osipoviča Mašeka.

S přátelským pozdravem

Alexandr Mašek.

/Razítko:/3.červen 1917 Jinou rukou než text:/Pa 435

/Text:/Velevášený Pane Gotfrid.

Já byl včera u Vás, ale nezastihl jsem Vás doma zajdu v pondělí večer nebo v úterý ráno. Mám k Vám velikou prosbu. Buďte tak laskav a zaopatřte mě výstřižek z "Čechoslovana". S Vámi nebo s tím z pána družiníků, kterého naznačíte půjdeme k tomu důstojníkovi, který má na starosti zatýkání vyzvědačů nepřátelských. Věc jest velmi jednoduchá pan Švihovský utvrzuje že já utekl z Miuského vězení. Jest-li, že jest tomu tak, to zajisté jest vypuštěn naší vládou na mě zatýkačový oběžník u vlády soudní a též i u vlády vojenské. Já jsem velice povděčen panu Švihovskému. Po našem ruském zákonu lhůta k stíhání za urážku tiskem vypršela po šesti/6/ měsících a nyní svja provokativním článkem mě pan Švihovský dal novou látku k soudnímu proti němu stíhání. Já bych byl Vám velice povděčen jest-li byste na základě článku pana Švihovského požádal vládu o noje zatčení, já bych v takovém případě kromě žaloby za urážku tiskem mohl stíhat Švihovského jako provokatéra. Provokace jaká by to nebyla se v Rusku stíhá trestem od 4 let vězení do 6 let katorcky /v daném případě 5 let katorky/. Provokace pana Švihovského příliš jasno pochopitelná. Já příliš mnoho vo něm znám. Pan Švihovský si přeje, abych popadl do vazby vyšetřovací na nějaké čtyři-pět měsíců a užet toho všeho velmi, jasný tím časem on "schová konce de vody" jak se po rusky říká. Opakuji, že Vám budu velmi vděčen jest-li se me zatknete. Konečně zatknouti v daném případě me nemůže policije nýbrž důstojnictvo proti vyzvědačské. Následkem toho Vás snažně žádám o tři následující věci. 1./ Dostante mě číslo "Čechoslovana" bez kterého já nemohu žádati o svoje zatčení. 2./ Provoďte me k tomu z důstojníků /adres Vám dán osobně/ který má podobná zatýkání na starosti. 3./ Jest-li můžete dejte Švihovskému telegram že já čekám na zatknutí. /Kdybych měl peníze já bych telegram dal sám/. Jest-li že me zatknete Vy mně tím prokážete velikou službu; kterou Vám nikdy nezapomenu. Kopie z tohoto dopisu pošlete Švihovskému i též v Český Svaz v Petrohradě i v Kijevě Dávám Vám čestné slovo že se na Vás vůbec zlobit nebudu. Ohledně toho, že já utekl z Miuského vězení to Vám píši tolik že i v tom případě jestli bych byl "amnestýrován" i v tom případě o tom bude zápsáno buď u soudních nádvládnic /zločiny politický nebo těžký/ nebo v kontr-razvědkě/ zločiny vyzvědačství /nebo vojensko-soudní/ zločiny vojenské/. Pan Švihovský nachází se na položení odsouzeného k smrti /totiž jeho občanská čest umírá/ a proto jest velmi pochopitelná že on dělá to co odsouzení k smrti to jest stará ruskými přemí odtáhnouti to co my nazýváme "razvjazkou" a "prodělavajet rasnyje trjuky." - co ho konečně nezachrání od stráty čti, která i tak umírá. Já k Vám zajdu v pondělí večer a proto Vás prosím dovoďte někoho z českých družiníků zajíti se mnou k proti vyzvědačskému důstojníku Vy osobně máte nálo času k tomu. Udělati to Jste povinen jako předseda Jaškentského Českého Komitétu. Konečně bez článku me arestovati nemohou a proto Vás snažně prosím buďte, tak laskav a dostante mě ten článek z "Čechoslovana". Časa dva / 2 / dny Vám k tomu dávám dosti i očekávám u Vás dva družiníky. Dáta v pondělí ráno od 10 - 11 večer 7 - 9 hodiny večerní i v těch-že hodinách v úterý. S díky veškerými i s úctou nejplnější

Alexandr Osipovič Mešek.

/Dvoulistý koncept. papíru, ručně, opis věrně podle předlohy: /
 Velevážený Pane Václav Švihovský.

Tímto Vás žádám co nejuctivěji abyste byl tak laskav a uveřejnil ve svém časopise zprávu, že zpráva uveřejněná v čísle "17" ročníku VIII od neděle, dne 29. dubna 1917 roku se zakládá na omylu. Kromě toho žádám též abyste byl tak laskav a zároveň napsal, že zprávy ohledně Alexandra Maška pražského detektiva /pravého nebo výtvor fantasmie buď Vaší nebo páně Jaroslavově Maškově/nemají nic společného s Alexandrem Osipovičem Maškem-rozeným v Kievě/ruském/a připsaném k městu Taškentu. Ke všemu Vám dávám lhůtu tři neděl /počítaje prvý den měsíce prosince prvým dnem lhůty./ Ině by bylo velmi nevilým, kdyby redactor českého listu/jediného na jihu Ruska/byl obtěžován soudem a též nerad bych, aby se jméno redactora "Čechoslovana" třopalo v novinách a soudní síni, proto nabízím Vám ruku smíru. Ač jsem ruským občanem, ale nepřestávám býti Čechem. Jestli něco proti mně osobně máte vyřidte to u "České Rady". Já Vám úplně odpouštím, jestli že vnesete obnos dvaceti pěti/25/rublů na české raněné a při tom nemajetné vojíny. Ině stačí jen kvítance a odvolání Vaše. Jestli že si myslíte že odvolání Vaše má sloužiti zakládem žaloby "graždanskago iska" proti Vám to též se velmi nylíte-já "graždanskij isk" budu jen tehdy pohledávati, jestli že Vy dovedete záležitost do síně páně prokurora Kievského suděbního okruhu, ale v takovém případě utraty nebudou 25/dvacetpět/rublů nýbrž 1,000 rublů za "liščnije svobody" 1,000 suděbných raschodov" 20 rublů za každý den mého vězení. Jestě jednou potykám, že nyní není čas na malicherné klipy, malé účty a osobní záležitosti, čas jest velmi drahý a každý Čech jakého státu by nebyl jest povinen býti na poli boje a proto každý "ulývák"/tylovyj goroj/a mluvka jest naším nepřitelem. Němec jest též nepřitelem, ale on koná svojí povinnost. Kdo z Čechů není ve vojsku ten jest nejen zbabělcem nýbrž zrádcem a proň slovo "pedouch" jest příliš čestným. Proto zapomínám na všechny Vaše tiskové urážky a starám se být alespon ostatkem svojích schopností a sil býti alespon něčím nápomocen českému vojsku. Jestli, že budu odmítnut postarám se nějak jinak škodit Němcům jinde/na druhém frontě. Opětují, že proti nikomu z Čechů zášti nechovám a osobně účty všem odpouštím, kdo mně čímkoliv ublížili ať ustne nebo tiskové a proto byl bych velice nerad něco vyjednávatí soudně. K řízení soudnímu by mě mohl jenom okolnosti přinutiti a proto předkládám Vám ještě jednou smír. Věřte mně, že kdyby blaho jakéhokoliv/kromě Bulharska/Slovanského národa vyžadovalo abych byl prohlášován celý život za provokátora tu já by se nato s radostí souhlesil a prvý obrátil bych se na Vás s prosbou uveřejnití článek o mně a ještě bych sám na sebe nějakou lež vymyslel, ale tak nepravdivě a zbytečně to jest příliš hloupým a dosti nemotorným. Pánu Maškoví piší též podobný dopis. Velice se divím že pane že na několik písemních výzev Jste neodpověděl, a že se vyhýbate říci mně něco do očí-já Vám psal několikráte s účelem končiti vše mírem. Vypadá to jako byste mně buď bál nebo jako by Vás mučilo svědomí. Ublížil Jste mně zbytečně já Vám odpouštím a Bůh Vám odpust i tento zbytečný hřích.

Den 21. listopadu 1917 roku

Alexandr Osipovič Mašek

/Překlad z ruštiny, psáno na stroji:/

/Záhlaví:/ Náčelník
kontr - rozvědkového
oddělení

štábu III. armády

1. září 1916 r.

č. 3588

/razítko:/ B odd.

D ů v ě r n ě

Správě československých
spolků v Rusku

Kijev Bolšaja Vladimírskaja

46 byt 6

Doplňuji svou zprávu z 21. srpna t.r. č. 3588
a sděluji, že Alexandr Mašek byl dopraven do
štábu armády a byl fotografován, snímek se zá-
roveň připojuje.

Mašek byl 31. srpna dodán k dispozici vojenského
vyšetřovatele 3ho odboru Minského vojenského
okruhu v m. Minsku.

Příloha: Fotografický snímek.

Rotmistr /podpis nečitelný/

/rukou L.V. Tučka tužkou připsáno:/

Br. Heyduk

/jinou rukou:/

vyžádat konfrontaci

Archiv Památníku Osvobození

/Rasítko:/ 3.červen 1917

/ Překlad z ruštiny /

/Jinou rukou než rukopis:/Pr 435 2/.

/Ručně inkoustem:/

Českému komitétu Taškentského oddělení.-Prohlášení AO Mašeka
Tímto mám čest prohlásit že si vůbec nepřeji míti styk se zajatci,
když některý zajatec prosí zajít na poštu tu nemám mravního práva
odmítnout rovněž nemám práva dotázat se ohledně zajatecké kancelá-
ře ohledně toho může-li se oženit s ženou ruskou poddanou.Pročež
prosím Vás pane Gotfride abyste mne nechal na pokoji a ještě jed-
nou od Vás uslyším nejmenší urážku tu podám žalobu prokuroru.
Švihovský dostane rovněž svůj trest, žaloba na něho je již podána
mnou před několika dny.

Dne 14.dubna 1917

Alexandr Osipovič Mašek

X

Prosím ohlašte zajatcům ať mne s prosbami nechají na pokoji.

X

Jináče jsem já skutečně byl v české družině a mně skutečně nabí-
zeli v k-rozvědce abych přísahal na český prapor, ale já jsem od-
mítl poněvadž jsem nechtěl měnit poddanství a příslušnost k plu-
kům každou minutu jako rukavičky

AO Mašek

Archiv Památníku Osvození

/Psáno ručně tužkou, bez data a podpisu na dvou dvoulistech velkého formátu:/

Narozen v Kyjově r.1880. katol. /Potomek Matěje Maška, jednoho ze zakladatelů Sokola, vězněného v Uhrách/. V 6.roce přišel se svými rodiči do Prahy, kde vystudoval 6 tříd Akad.gymnasia a přešel do sahradnické a pomologické školy v Troji. Jeho spolužákem byl rytíř Jan Žižka z Trocnova /?/ a syn Masarykův, s nímž učil se náboženství evang. u Bedřicha Košuta, evang.faráře v Praze.

V roce 92. /ve 12ti letech!/ byl již účastněn hnutí mládeže /Omladina/ - Mašek blíže nechce charakterisovati, udává pouze politický program: protirakouský, protiněmecký, dle jeho slov "Demokraticko-republikánský panslavismus; při tomto vysvětlování Mašek sděluje, že teprve dnes poznal, že byl vlastně vědy duševně spřízněn s progr. strany soc.demokratické, ač nikdy své přesvědčení tak neuměl formulovati./ Z hnutí Omladiny zná Mašek Mrvu, o němž tvrdí, že byl provokátorem a že byl tehdejším výborem Omladiny jako provokátor určen k násilnému odstranění. V této době /v 92-96 roce!/ poznal dr.Čížka který v roce 96. seznámil jej s pražským sdružením srbských studentů, s nimiž od té doby měl stálé styky. /Udává, že dr.Čížek zemřel násilně, byv úmyslně infikován "tuberkulosní kulturou"!/ Členové Omladiny po roce 92 se rozešli, mnozí prý zemřeli sebevraždou, z obavy před vyšetřováním a sám Mašek od té doby až do svého odchodu z Prahy v roce 1900. veřejně se ničeho nesúčastňoval, ale působil tajně s mnohými známými po okolí Pražském neso knihy venkovany!/ jako student v propagandě protirakouské. Za toto působení byl několikrát napomínán policejním ředitelem radou Oličem /při výpovědi Mašek se opravuje a sděluje, že se nepamatuje přesně byl-li již Olič ředitelem/ na základě udání /dle jeho mínění/ prof. Trojského pomologického ústavu Buřaty, který prý byl ve službách pražské tajné policie. /Z této poznal v Praze Mašek detektivy: Vojtěcha Maška, Ludvíka Maška, bratry, syny pražského policisty ze Žižkova, a detektiva Martina Ješka./ Po odvodu ve 20ti letech /nebyl odveden/ přešel do Ruska, do Kijeva. Z Kijeva odešel na Kavkaz, kde byl zaměstnán jako zahradník. V roce 1903 byl povolán do Carybrodu / v Srbsku/. Odejel pod cizím jménem přes Turecko na vysvání Jovana Džoržiče, známého /Maška/ ze srbského komitétu z Prahy. Mašek odejel v domnění, že jede účastniti se Velkého Makedonského povstání. Ve skutečnosti ale v Carybrodu setkal se asi se 60ti jinými, jemu neznámými, kteří byli též povoláni do Carybrodu. Ač Mašek nebyl s nikým z nich znám a cestoval na falešný pas, byl přijat, legitimován se znalostí

umluvených slovných i pohybových znaků. V Carybrodě byli všichni účastníci poděleni lístky různé barvy, Mašek obdržel lístek červený; /"ihned jsem pochopil, že jedná se o atentát"./ Z Carybrodu byli posláni účastníci v partiích po 5ti, seskupených dle barvy lístka, do Bělehradu. Zde byl Mašek přidělen k jednomu pěšímu pluku v královském hradě a při spiknutí proti Aleksandrovi a Dragě, které druhý den po jeho příjezdu do Bělehradu vyvrcholilo v drama, účastnil se posledního jeho aktu, když totiž Draga i Aleksandr byli zastřeleni. Byv přítomen tomuto výjevu, zastřelil v chaosu z brovningu min. Novakoviče, kterého poznal dle uniformy a rakouského vyznamenání, a při útěku z komnaty ubil výstřelem rakouského agenta Fergače /!/. Den na to, třetí den po příjezdu do Bělehradu, odejel do Makedonie, aby se účastnil povstání srbského.

V roce 1904 přijel zpět na Kavkaz a nemocen nervově přibyl do Kijeva k posledního odvozu. Odveden na konsulátě nebyl. Vrátil se na Kavkaz, žádal o pas do Turecka, odkudž měl úmysl jíti do Bulharska opětně agitovati za srbské povstání. Ježto však byl podezřelým 1./ protože na Kavkaze působil mezi Gruzíny 2./ protože jeho prvý odjezd do Bělehradu byl nápadným rakouským agentům a jak sám sděluje, dokonce při odvozu konsul v Kijevě učinil nářek, jakoby se byl účastnil bělehradské vraždy - konsul v Batumu dal jej odpraviti parníkem jako zatčeného do Ferstu místo do Cašihradu /cestou do Batumu ubil tureckého špiona./ V Ferstu byl propuštěn, ale postaven pod policejní prohlídku. Zde pracoval od konce ledna v přístavišti a seznámil se s Čechy - policejními agenty v Ferstu. Tyto podařilo se mu upozorniti na sebe jako ruského anarchistu a svěsti je vynyšleným útěkem do Italie od jeho pravého úmyslu utéci do "Černé Hory. Detektiv Martin Ješek a Augusto Lovorny /člen Italia iredenta /pomohl utéci o velikonocích na parník "Stella"/ Ungaro - kroats./ Deera kapitána lodi Zoriče dala jemu na cestu peníze, a Mašek šťastně přijel do Kotoru. Z Kotoru přešel hranici a přišel do Danilovgradu kde byl přijat krajanem Ferd. Proškem, dvorním cukrářem. U něho byl dělníkem, čímž byl chráněn proti vydání rakouským úřadům, které o to žádaly. Intrikou rak. špionů byl otráven arsem, ale v 10ti dnech se pozdravil. V době jeho nemoci interesoval se o jeho osud sám ministr zemědělija Petr Plamenac a druhý místní Čech Václ. Hejduk. Tito poznali z řeči nemocného čím je Mašek a proto byl upozorněn vládními orgány, aby opustil Černou Horu. Při přechodu z Černé Hory u Sjenice srazil se s rakouskými ~~prava~~ vojenskými provokátory, kteří byli vysláni do Makedonie a Albánie působiti rozvratně mezi obyvatelstvem. Byli to: Vojtěch Mašek, Kohout a jeden Srb. Mašek všechny tři zabil! /!/

/!hlavu Srba poslal po poště jeho příbuzným; vážila 10 kg!!?/
 Okolo 25./7 1907 ! /roku 1904 vyšel z Kijeva! / přišel přes Srbsko
 do Sofije, kde u Gedefova /Mašek na něho měl od Hejduka rekomendaci/
 zdržel se deset dnů, kdy dostal pokyn k opuštění města a odebral
 se do Plovdiva, kde žil u Georga Bělova do 1 března 1908. Tehdy
 dostal Mašek příkaz opustiti do 8 dnů Balharsko. /V době svého pobytu
 v Sofiji byl ve styku s ruským konsulem Aleks. Petrovem a činovníkem
 kons. Grekovem. Na jich podnět podnikl z Plovdiva cestu do Cařihradu.
 Jim podával zprávy o Rakousku a Turecku. - Vypovídací příkaz
 Maška je v žendarnské kanceláři v Kamenci Podolském. -

/Zajímavé a důležité: Mašek při výslechu sám upozorňuje že pro
 něho je důležitým, dokázati alibi v roce 1908 - kritický rok jeho
 pobytu v Praze! /

20. března 1908 přijel do Petrohradu, kde najmul byt v Pozvěrinské
 ul. č. 32 u chazjajina Zamjakina. V Petrohradě zaměstnán byl v
 min. zemědělství /pracoval doma/ a u gor. durny ve školkách jako za-
 hradnický dělník 30 R. V květnu sám od sebe podal gen. štábu zprávy
 o svých cestách /již po několikráte, což činil vždy a všude z ne-
 návisti proti Rakousku úplně zdarma! o výsledku svých podání se
 neinteresoval. / Byl vyslechnut ve štábu, a obdržev vysvědčení bla-
 gonaděžnosti /nikdy nepracoval proti ruské vládě, ježto Rusko bylo
 mu útočištěm! / byl přeložen 15. června do Umaní /Podol. gub. /

V době manévru v srpnu v Umaní seznámil se surskými důstojníky
 dělostř., u nichž svými znalostmi o rakouské armádě vzbudil inte-
 res. Na základě toho tehdejší komandant vojska okruhu Suchomlinov
 vyslal k Maškovi Alexandra Alexandroviče Samujlova, polkovníka
 gen. štábu při kij. voj. okruhu, který předložil jemu jeti do Rakouska.
 Ježto ale Samujlov i Mašek předpokládali, že rakouské tehdejší
 přípravy vojenské nejsou žádnou mobilisací, a že v době výstavy
 a sjezdu v Praze bude císař v Čechách - což činilo pro Maška pří-
 jezd do Prahy obtížný - rozhodli s odjezdem počkati do října. Tehdy
 byl Mašek od Samujlova povolán do Kijeva, kde dostal pas na jméno
 gruziňského šlechtice: Boris Aleksandrovič Vačnaze, a obnos 250 R !!
 Mašek měl jednak své peníze asi 400 R a měl nádherný gruziňský kroj,
 v němž vyjel na cestu. - První jeho stanicí byl Lvov, kde během
 tří dnů seznámil se náhodou s dr. Miroslavem Šelíkovským, polským
 spisovatelem, členem taj. pol. spolku "Grünvald". Šelíkovský v
 Maškovi po domluvě poznal člena tajného panslávistického spolku,
 a proto dal jemu potřebné zprávy, jež měl Mašek přivézt: o pohybu
 rak. vojska, o jeho číselnosti, o všeobecné náladě, o pravdivosti
 mobilisace, o transportním problému v Rakousku. Na radu Šelichov-

ského Mašek též upozornil konsula ruského ve Lvově Puškinského, že rak. úřady budou u Pušk. dělati polic. prohlídky. Na dotaz, byli Mašek súčasťněn aféry Rédlovy, Mašek sděluje, že o ní věděl, ale účasti nebral. /

6tý den po zakrytí výstavy přijel Mašek do Prahy. Zde nejprve zašel z hotelu Metropol, kde se ubytoval, do obchodu Bašteckého, který jej znal. Prostřednictvím jeho obdržel další informace rázu vojenského. Týž den navštívil jaksi ze slušnosti far ře Riškova /pravoslav./, který prý se ulekl, když Mašek se jemu prozradil pravým jménem. Riškov varoval Maška představovati se někde v Čechách jménem Mašek, neboť toto jméno je velice známo ze spojení s tajnou policií. Druhý den hlásil se jako cizí důstojník na "plackomandě" a u policie. Ku návštěvě Křikavy si přichystal papirosy s "hašišem", aby případně mohl prý od samého Křikavy se něčeho dozvědět. /!/ Proto vyprovokoval Mašek nadávkami na Rusy /on Gruzín/ a při příležitosti posledních pražských bouří i na Čechy ředitele Křikavu k různým poznámkám, jež týkaly se ruských Čechů. Mezi jiným Křikava mu sdělil, že kijevští Čechové i druzí dodávají jemadobré zprávy proti Rusku, a úmyslně na stole nechal ležeti desky s nadpisem: "Aufträge für böhmische Zeitungen in Russland" /Mašek se domnívá, že to byla provokace se strany Křikavy - ač tento věřil, že před ním je pravý Gruzín! / K tomuto Mašek připomíná, že on nevěří, že by Švihovský byl bral od Rak. vlády peníze /mluví o Švihovském patrně zúmyslně/. O dalších stycích v Praze Mašek nemluví. V Praze pobyl krátce, celá návštěva Čech od výjezdu z Kijevy a zpět trvala 20 dní a stála Maška R 730, na což dostal před cestou R 250 a po návratu R 30.-

Vrátiv se do Kijevu, nastoupil opět za nedlouho kratší cestu a méně významnější do Černovic.

V roce 1909 odejel z důvodů zdravotních do Turecka, Egypta a Indie na svůj náklad, živě se různými drobnými obchody. V roce 1911 vrátil se do Ruska a odejel do Taškentu, kde přijal ruské poddanství. Brzo přijal místo zahradníka v Aschabadu, kde žil do balkánské války, kdy odejel opět do Srbska.

Na začátku války 1914 přihlásil se Mašek jako dobrovolec v Kamenci Podol. u gen. Pavlova do ruské armády. Pavlov jej odkázal ke komendantu žandarmerie /poněvadž tehdy dobrovolníky nepřijímali/, která jej znala z jeho vyzvědačské činnosti. Jeho služby byly přijaty a Mašek byl zařazen ku štábu 47 a 48 p. jako ruský vyzvědač na zpáteční cestě od nepřítele byl u Zbruče chycen. Mašek vydával se za bulharského kupce, který dodával zeleninu ruské armádě. Byl

vyšetřován Brigádním soudem v Zalesovičkách /Mašek sděluje, že jeden pluk oné brigády, která jej chytila, byl 66. landvehrregiment./ Pak v Stanislavi. Vyšetřován byl bulharsky a rusky. Později byl převeden do Budapeště. Zde byl předán bulharskému konsulu, který Maška uvěznil. ~~xx~~ Po 14ti dnech byl odeslán do Bulharska, ale v Bukurešti prchl do ruského poselstva, kde se přihlásil jako uprchlý ruský zajatec. Obdržev podporu 100 Fr. přes Undeni odejel do Kamence. Zde onemocněl tyfem /typhus abdominalis - byl nemocen dva měsíce./ Po částečném vyléčení okamžitě se hlásil znovu a byl přidělen k I. pohraničnímu zámořskému sibiř. pluku. Byl zařazen do pěší rozvědky /komandant štábskap. nyní podpluk. Boguslavskij./ S tímto plukem přišel do Kolomyje a byl 15. května přeložen pro jazykovou znalost do kontrarozvědky štábu 9. armády v Tarnopoli. Zde byl až do září, kdy štáb se odstěhoval do Dumajevec. Současně onemocněl neurasthenií /po triperu/. Během svého působení v kontrarozvědce nosil důstoj. uniformu a mnoho vyslyšel zajaté Čechy, /z nichž mnozí ho pozávali!!/ většinou od 35, 75 a 28/ tehdy u 19 maďarského/ pluku.

13. října odejel do Petrohradu, kde v soukromí se léčil do 7. ledna 1916. /Bydlel: II. Izmajlovskaja ~~rotě~~ rota/. Po vyléčení hlásil se znovu do vojska, ale voj. náčelník dal mu na vybranou: buď do některé technické části ruské nebo do českého pluku. Mašek chtěl k ruské pěchotě, a když voj. náčelník nechtěl vyhověti, žádal o dovolenou do Taškentu. Místo toho poslal jej voj. náčelník do české náhrad. komandy v Kremenčuku při 26. náhrad. praporu. /Zde byl prap. Zeman./

Mezi 16/1 - 10/2 16 roku přišel Mašek do náhrad. české komandy s ostatními ruskými Čechy z Kavkazu do Ivanic, kde v březnu formovala se při štábu I pluku /Trojanov/ 9 rota. Asi 1/4 16 byl na příkaz kontrarozvědky III. armády Mašek zatčen ve Slucku, kde u korpusního zubního ambulatoria Mašek si léčil zuby. Důvody Mašek nezná.

/Razítko:/ 3.červen 1917 /ručně:/ Pr 435 - 4 -.

/Psáno rusky na stroji. Překlad z ruštiny:/

Panu Zástupci českoslovanských zájmů a

Plnomocníku Svazu Československých spolků pro Turkestan a město
Taškent - - - - -

Velmi vážený pane J.Gotfride snažně Vás prosím, až toto dosta-
nete, ihned to zašlete kam to patří do Kijeva či Petrohradu.

Čestnému soudu při Česko-slovanské armádě.

Prohlášení Občana města Taškentu: Alexandra Osipoviče Mašeka -
Chlumeckého.

Stateční obhájcové českých zájmů na polích Haliče a Volyně a v
horách Karpatských: Odvažují se prohlásit Vám k Vaší úvaze tyto
skutečnosti: Roku 1908 objevil se u mne v Umaní na Střední škole
zahradnické a zemědělské důstojník generálního štábu a žádal mne,
abych udělal tyto věci: 1. vypátrat zda Roman Dinter sekretář
Kijevského generálního konsulátu má nějakou účast v rakouské
špionáži, 2. jak mnoho peněz má k dispozici pro uplácení, 3. kdo
se účastní rakouské špionáže, 4. vypátrat které pluky budou ode-
sílány na ruskou a srbskou frontu, /5./ Pokud možno překážet
rakouské mobilisaci - 6. vypátrat vše co je mi možné Vyjel jsem
z Kijeva po tom když z Prahy odejel ničema hodný svrchovaného
opovržením nyní už mrtvým nesoucí jméno Františka - Josefa číslo I.
Stalo se tak úmyslně a účelně; s ničemou z rodu Habsburků odejely
dvě třetiny provokatérů Dá se to zkontrolovat velmi snadno Ředi-
tel Umaně střední školy zahradnické mi odevzdával dovolenku
a v archivu jak jsem se dotazoval podnes se chová kopie a v
šňůrové knize je zapsán den odjezdu i den návratu do Umaně Když
jsem přijel do Kijeva nejdříve jsem sbíral informace a učinil
jsem několik pozorování a přesvědčil jsem se že rakouské úřady
byly zpraveny o mém odjezdu z Umaně protože jsem zaměnil svůj pů-
vodní pas na jméno obchodníka /Čecha z Volyně/ za druhý a to za
pas gruzinského knížete Borise Alexandroviče Vačnadze. Cestou jsem
se zastavil ve Lvově kde mne po druhé upozornili že jsem odhalen
/ to jest provalen/. Zachraňovaly mne mé excentrické způsoby cho-
vání, knížecí plýtvání penězi a můj kavkazský titul. Z těch Osmi
kteří mne upozornili na nebezpečí mohu Vám sdělit jen tyto: lé píl-
ský spisovatel slovanofil Miroslav Šalichovski /šlechtic/ -

2hé důstojník dragounského pluku Jan Gorecki rovněž Polák /ostatní
 jmenovat nemohu poněvadž nevím jsou-li v Rakousku i mimo nebezpečí/.
 Dostal jsem rozkaz, abych se dostavil na "místní velitelství a
 potom z jakési příčiny na místodržitelství /štatgalteraj/ kde jsem
 ovšem mluvil jen rusky. Zaslechl jsem tato slova která se nemohla
 vztahovat k cholerové karanténě /tehdy byla u nás v Rusku cholera:
 Das ist nich derselbe welcher var im Bělegrad bajm revolucijon in
 1903 jagre, dijem kerl gab ich nicht gesege in Kijevišer general-
 štab. Mašek var junger und etvas nidriger. Dizem Kerl gab ich
 parmals gesege in tifisiše /Tiflisiše?/ oficirsklub, ich var
 parmalm da. To ovšem mně víc než stačilo. Do Prahy jsem přijel
 právě v neděli v den, kdy se zavírala výstava. Abych odvrátil po-
 zornost prohlížel jsem ovšem musea: Národní na václavském náměstí
 a "národopisné" na Pětríně a pak ovšem německé kasino na Příkopech, ⁱⁿ
 Turnferajn v městském parku a na konec před odjezdem Český sokol"
 navštěvovat ústavy jen jedné národnosti se jevilo nebezpečné a
 mohlo být nápadné dokonce i takovým hlupákům jako byli pražští a
 vídeňští detektivové a četníci. Usídlil jsem se v hotelu "Monopol"
 proti nádraží erárních /státních/ drah. Byl jsem v Praze čtyři
 dny a pátého dne jsem musil rychle odejet, - poznali me téměř na
 jisto. Je-li potřebí zkontrolovat mé údaje tu mohu uvést adresu
 /ovšem po předbžném svolení nadřízených/ toho důstojníka nyní plu-
 kovníka generálního štábu který me poslal - není příliš daleko
 od Kijeva. Uvést všechny s nimiž jsem byl ve spojení nemohu stačí
 pokud se me týče jistě už to že jeden z ~~nixx~~ mých příbuzných byl
 popraven a že tři muži a pět žen se nacházejí v žalářích na Borech
 a na Pankráci a jedna dokonce v Linci. Mé příhody byly tenkrát
 tyto: Sotva jsem vyšel z kasina "Dejčes Gaus" na Příkopech když
 ke mně přiběhne jakési individuum a praví: Komardžoba kaco /nazdar
 člověče/a ještě cosi po gruzinsku - já jsem ovšem ihned popadl
 šavli kterou jsem na půl vytáhl se slovy: Mogdi tchan dědi / ta
 slova se nepřekládají, aby bylo znemožněno, že by se někdo mohl
 začervenat/ - araris kaco - nejsem pro tebe člověk - Tavadišvili
 /ale syn knížete, kněžic/ gega - fubirajsa mazašvili, mamacagli,
 čertův pasynku, psí synu. To bylo ráno v 10 hodin. Já totiž jako
 Jeho Jasnost dříve jsem nesměl vstávat, ale poněvadž začali na me
 dotírat tak brzo tu jsem se přesvědčil, že me sledují. Ten, kdo
 ke mně přiběhl byl známý detektiv specialista pro politické pro-
 vokace a pro ruský jazyk: Ludvík Mašek. Abych mohl navázat styk
 s publikem mně potřebným začal jsem nakupovat prádlo a látky a z

toho důvodu jsem ty lidi prosil aby mě zakoupené dodali do hotelu Monopol. Ovšem samo sebou se rozumí, že nikdo z obchodníků nevěděl kde jsem a do poslední minuty nevěděli že jsem přijel s posláním o jiných záležitostech Pražská kontr-agentura a detektivní policie jsou tak dokonalí hlupáci že mysleli že já / - rukou vepsáno:- / jako cizozemec / - dále opět na stroji: - / nedovedu jedním rázem poznat detektivy. Když jsem se na výzvu jednoho ze svých spolu-druhů /bude-li třeba budu ho později jmenovat/ dostavil do "Akademické" kavárny a tak dlouho jsem tam projevoval nespokojenost dokud jeden z kuchařů mně /ovšem za značnou odměnu/ neuvařil skutečně pravou tureckou kávu - - tu přisedl ke mně bratr Ludvíka Maška - detektiv Vojtěch Mašek který byl později na můj písemný rozkaz roku 1913 zabit pomocí tibetského úderu "džiudžitsu" rukou Josefa Havlíčka nyní se nacházejícího v Rakousku mého gymnasiálního druha /zemřel pak Vojtěch Mašek o něco později v jakémsi ženském klášteře na řece Jizeře Ludvík Mašek projevil delší živoucnost a uzdravil se začátkem února roku 1914 tak alespoň mně psal absolvent vyšší obchodní školy /obchodní akademie/ bratranec Havlíčkův Jiří Koutský, nyní jak se zdá v sev. Amer.: Spoj. Státech - ale to se vztahuje k pozdější době Vojtěch Mašek se ihned prozradil tím že projevil příliš dobrou znalost ruských vojenských hodností a dislokace vojsk /věci o něž se Češi zahraniční a tím spíše ti kteří už byli v Rusku zajímali méně než o cokoliv druhého/. Ovšem od hlupáka se málo dověš a tím spíše jdeli dokonce o pošetilce s titulm a s konexemi a v důsledku toho jsem se chytrě přetvařoval jako chytrý hlupák ačkoliv jsem se měl na pozoru všiml jsem si že Vojtěch Mašek pomrkává na dvě individua na ulici a že si už až příliš nenápadně přespráliš. zjevným způsobem a nepřístojně hloupě a nestydatě cosi zapisuje /Když jsem si náhodou vyšel koupit také německé noviny/ nemohl jsem přece já, vykonávající dočasně povinnosti gruzinského knížete/ - unět český/ vyrovali me že se mou hovoří - detektiv Vojtěch Mašek // to jsem ovšem věděl i bez nich// Pan detektiv střelil /- v originále: strželil-/ později ještě lépe kozla /to jest udělal hloupost Nabídl se mi že me skupinu doprovodí a příliš vřele se chtěl se mou sprátelit Třetí hloupost byla ta že se nabídl že mi pomůže sestavit některé nákupy a kdys ke mně přišel obchodník s látkami jehož jméno si už teď nepamatuji - tu dokonce napsal smlouvu a podepsal své příjmení a vis v jeho pasu jsem poznal že je špion a to: l. v jeho pase za tři roky Byla visa: 12 ruských, 5 srbských a pruských celních 15 a rovněž asi 10 bulharsko-rumnských. Obchodník s bukovým dřívím jezdil nakupovat buk

na Volyn, na Balkán, do Italie a Rumunska ale nikdy nebýval na Kavkaze a neměl ponětí že právě tam je ho mnoho /ale hledal a zakupoval ho tam, kde ho není/ taková lež ovšem byla mi nápadnou Když jsem šel nahoru do svého pokoje tu jsem podroboval pečlivé prohlídce svůj byt v té době kdy jsem hledal peníze v zásuvce abych zaplatil obchodníkovi zálohu Když jsem se definitivně přesvědčil že je policejní provokatér tu jsem ho přiovil, když se už napil tu mi sdělil že teď slouží u místodržitelství a že pojedě rychlíkem do Vídně. Ale střelil čtvrtého kozla a koupil jízdenku do Kladna. Téhož dne v německém kasinu rakouští důstojníci mezi jinými poručík Glaser - 72ho pěšího pluku úplný hlupák, ale mající v severní administrativě vlivné příbuzné mezi jinými generála Grüne, svou hloupostí dal mi možnost abych získal spoustu informací - se chvástali že zhasnou svíčky ze vzdálenosti dvaceti kroků já jsem se vsadil že je zhasnou ze vzdálenosti pěti set /což jsem i učinil spotřeboval asi dvě desítky kulí weradlovské soustavy/ z mládeže ovšem nikdo neznal jejich zvuk / vždyť vzduch překrásně zhasíná plamen v okruhu 1-2 aršínů od letící koule. Když jsem se vracel domů tu vyprávěková policejním agentem Jindřichem Kohoutkem. Věc se stala pondě večer, v Praze, Lublani a jiných městech začaly vzpoury a nepokoje - /Tyto nepokoje jsme se rozhodli já a moji spoludrázi rozpoutat za tím účelem abychom překáželi mobilisaci/ Koutek /- snad místo: Kohoutek/ převlečený do uniformy důstojníka /štábskapitána/ ~~hauptmanna/~~ 28. pěšího pluku vykřikl: Du rusišer hund ge curyk nach Russland - já jsem se ovšem omezil na to, že jsem vytáhl ševli, zbarvenal jsem a několik minut jsem kroutil očima. Potom jsem chodil si stěhovat do různých kanceláří. Den potom když jsem nevypátral důstojníka který mne urazil jsem odejel /po pravdě řečeno potřeboval jsem pouze leccos se dovédět na hlavním velitelství/ "hauptquartier" ale naprosto ne zjistit ho - Ale i to se ukázalo zbytečné major generálního štábu Klein svou hloupostí sniž toma chtěl dal mi možnost získat velmi cenné zprávy. /Celkem jsem pobýval v Praze ne déle než - 4 dny/ čtyři/ a půl/ V Praze mě oznámili že špiónští se pohybují tyto osoby: Roman von Dinter, jeho bratr důstojník od kavalerie rovněž Dinter v Přemyšlu, četničtí rekvizitři: Klímovič-Stěrleak Varšavský von Dregling, Baron Meller, člen Ochrsuky pod přízviskem Martin Rudý v Kijevě obchodník Sethovskij v Kijevě a že oba bratři Dinterové mají za manželky dcery milionáře usenře Osipa Pallaha v Kijevě. S těmito informacemi mne poslali k plukovníkovi Kuljabko. Plukovník Kuljabko vzrašeně odparoval toma že v náležitosti re-

kouské špionáže kromě výše uvedených osob jsou zaměřeni: Bogrov a druzí Když jsem mu kategoricky prohlásil, že mám podstatné důvody proti Dimitriji Bgrovovi a proti německému konsuluvi v Oděse tu se on dovolával toho že za Bogrova ručí on a za Dintera že může se zaručit Vjačeslav Švihovský na něhož zase se zaručuje on Kuljabko vzhledem k tomu, že Švihovský jako by nějakou dělal pátrání pokud jde o státní spolehlivost Čechů a Rakušanů. Potom jsem se odebral k Jindřífškoví od kterého jsem se dověděl že v Kijevě vychází časopis "Čechoslovan". Proš posílali všechny kde odhaloval vyzvědače ke Kuljabkovi nevím ale myslím že tenkrát ještě věci kontrašpionáže řídili gubernáti četníci - že Kuljabko je náčelníkem ochranného oddělení jsem se dověděl teprve v prosinci roku 1908ho. Zašel jsem k Švihovskému kterému jsem rovněž sdělil jména těch Čechů kteří byli komandováni pražskou tajnou policií aby sledovali české hnutí v dispozici Romana Dintera jich bylo asi 70 za doba od roku 1888-1908 /všechna oznámení byla písemná jak Kuljabkovi tak i Švihovskému a Švihovský jistě tak důležité dokumenty jako seznamy vyzvědačů a provokatérů pražské policie s vyznačením bydliště a peněžních částek které dostávali ještě podnes chová doma Brzy jsem se přesvědčil že Švihovský je v dobrých stycích s rakouským konsulátem - ale myslím podnes že se to dělalo s vědomím ostatních aby byly chráněny národní zájmy. Domnívám se, že Švihovský nebyl nic jiného než západník a že se odvrátil od opovržených Rakušáků při prvních výstřelech na Bělehrad. Pokud a čím není v právu nebo je vinen nenáleží mi abyh soudil nechť je mu soudcem jeho svědomí a všennárodní český lidový soud. Pak jsem byl ještě dvakrát v Kijevě z Umani a pokaždé jsem byl oficálně úředně písemně dovolen. Na štědrý den roku 1908 jsem byl pozván od Kostí Dordiče a některých jiných srbských povstalců viděli jsme se v Jassích. Náčelník povstaleckých čet Košta Dordič byl můj dávný známý z Balkánu prosil mne abych byl připraven bojovat v hercegovských horách společně s rakouskými dobrovolnickými povstalcí z bývalých vojáků a vojenských desertérů. Ihned jsem opustil své úřední místo abych šel se mstit našim nepřátelům. Byl jsem propuštěn ze služby právě 15ho prosince a sešel jsem se v Jassích s Kostou 24ho /11ho po pravoslaví//// s vyjímkou této zahrabiční cesty všechna data jsou po pravoslaví//// Abych zahladil stopy jel jsem na Kavkaz a teprve odtud přes Turecko a Bulharsko do starého Srbska kde jsem se mohl pohodlněji schovávat před rakouskými provokatery. Přijel jsem do Mitrovice začátkem února po pravoslaví. V půli roku 1910 jsem poslal Švihovskému doporučený

dopis z Goa /portugalská kolonie ve Východní Indii/ Tam byla zpráva ohledně šejdiřských kousků rakouských Němců v jiáních mořích a byl adresován redakci "Čechoslovana". Po druhé jsem se viděl se Švihovským v roce 1913. Vracel jsem se z Balkánu kde jsme v četě Kondardiče /Konstantin Dordžě/ pracovali v týlu Turků mezi ostatními četáři /příslušníky čet/ Byl jsem oblečen do své staré profesorské uniformy která mně nůstala ještě po mé profesorské funkci v Kuro-patkinské škole zahradnické v Aschabadu, vystoupil jsem pak z úřadu za účelem že půjdu na vojnu. Švihovský mně tenkrát doporučil abych se seznámil s kontrarazvědkám četnickým rotmistrem Šrederem. Já však Švihovskému dokazoval že Šreder sám je špion podle výroku Čechů: Chabry, Jana Laxy a jiných - ve prospěch Rakušamí rovněž stál tvrdošijně na tom že Nessy je čestný člověk. Rakousko už v roce 1909 se bálo že Češi v Rusku sorganisují čety které v případě že ruská vláda s tím nebude souhlasit budou posílány přes Rumunsko do Srbska. Kvůli tomu podle sdělení Novotného, Jindry a jiných dobře informovaných osob pražská policie poslala detektivy Kratochvíla a Holého a komandovala Nessyho. První dva se měli tvářit jako političtí a měli prohlašovat panslavistické a autonomistické hnutí za výmysl kapitalistů ale pan Nessy naopak měl se snažit přinést seznamy družiníků Mezi Čechy na letních bytech se šeptalo že Švihovský je příliš v blízkém spojení s germanofilem Šrederem a že je s ním ve více než dobrých stycích, ale já to tvrdit nemohu, mně stačí že Švihovský mně řekl: Ťeho se mi zachce to Šreder učiní Když jsem se obrátil se svými zprávami ohledně rakouských vyzvědačů mezi nimiž kromě výše řečených tří odrodivších se Čechů si pamatují ještě vyzvědače Michajla Parigo a Jiných z Haliče a poláka příslušníka rakouské pohraniční stráže /Financvache/ jakési Skomorovského na hlavní štáb v Kijevě tu mně zavedli do jakéhosi soukromého bytu kde mně seznámili s Šrederem /Šreder byl tenkrát v uniformě důstojníka ne od četnické ale generálního štábu - //bílá náramenníky, pogony, s černými páskami//. Šreder mně doporučoval abych ihned bezodkladně odejel přímo přes Podvolodišku k získání přesnějších informací. Avšak když jsem o něco pondějí jel nikoli na pas který mně dal do rukou Šreder ale na pas který jsem si osobně koupil bez vědomí Šredera tu se ukázalo přesto že pasy byly naprosto nové a že je v mé přítomnosti vyplňoval osobně pouze Šreder a nebylo tam v komně nikoho jiného už bylo ohlášeno chycení ruských vyzvědačů nejen přes místní orgány soudně-policejné-četnické ale také v: Policaj-Central Blat.

mnoha také byly přineseny z druhé cesty díky Mjasojedovské brady které jsem získal prostřednictvím svých známých Miroslava Šelichovského ve Lvově Šreder odporoval tomuto tvrzení a říkal že Mjasojedov i Suchomlinov jednají přesně ve shodě s příkazem Mikuláše Romanova a že má-li se to zradou tu není to zrada ale přesné plnění imperátorovy vůle a že každá podrobnost je Mikulášem Romanovem předvídána. Sdělní oznámená jak štábu /Kopie Šrederovy/ tak i švihovskému učinil jsem přesně, podrobně a písemně. Švihovský tvrdil že: Šreder je jeho dobrý přítel a že jsem Švihovskému dobře pomáhá a že Šreder má jen příjmení německé ale přesvědčením že je Šreder Panславistou a hlavně že je dobře sapsán u vyšších úřadů. Odevzdal jsem Šrederovi také tajné dokumenty kterých jsem se zmocnil od Turků na Balkáně mezi jinými kompromitující korespondence mezi úředníky ochranného oddělení v Kišiněvě a některými důstojníky generálního rakouského štábu které jsem zabil v balkánských horách při útoku proti tureckým vojskům. Švihovský věděl podrobně o všem. Na konec když jsem viděl že se on Šredera bojí tu jsem se s ním pohádal a odejel do Petrohradu kde jsem přijal místo ve státní Botanické zahradě /Která se tenkrát nazývala "Petra Velikého"/ Následujícího /1914ho/ roku: 40 dní před vypovězením války jsem byl poslán do Kamence Podolského na jedné z rozvědek me chytily hlupáci nazývající se: financ-vache, k-k. šandarmerie i landver s NoNoNo na náremnicích: 66 - a odvěkli me spoutaného do: 18 řetězů pod stráž několika četníků /, tlupy financ-vache a dragounů me cestou ukazovaly jako opici za peníze a na konec me soudili v Miškolci ale díky tomu že jsem přijal jméno Petko Jordanovič Georgijev me osvobodili ale odvezli do Budapešti kde me znovu vyslychal jeden hlupák ale už nikoli šváb ale maďarský honvédský ministr. To mohou dokázat následující svědci: duchovní vesnice Gukov Podolské guber., ve vesnici Kudrinci - agent pojišťovací společnosti "Dněstr": Dobryn-skij a někteří jiní, kteří se zachránili ze zajetí a částečně také Ruské vyslanectví v Rumunsku a téměř celý Kamence Podolskij. V době kdy jsem byl v zajetí podařilo se mně získat také hromadu zpráv vojenského rázu ale poněvadž kontr-razvědka štábu Armády čís.9 /slovy devět/ se sama zabývala /s vyjímkou snad nějakých 10-12%/ otevřenou špionáží ve prospěch rakouska: ///Brzy jsem byl převeden z prvního pohraničního zaamurského pěšího pluku jako překladatel právě do té kontra-razvědky/// tu má hlášení neměla žádné důsledky. Náčelník Kontra-razvědky četnický rotmistr Prochorov proslavivší se v době kdy byl pod správcem varšavského ochranného oddělení jako učitel a bijce politických přímo trhal na kousky každé mé hlášení a mně to stálo vždy hodně práce aby moje raporty se dostaly do

výzvědného oddělení štábu. Mou povinností bylo pouze vyslyšet zajatce za účelem výzvědným. Po osmi měsících služby když jsem se dověděl že za součinnosti Michaila Parija rakouského četnického vachmistra a vyzvědače kterému pomohla utéci kontra-razvědka byl můj otec zastřelen onemocněl jsem těžkou neurasthenií. Když jsem se trochu vyléčil šel jsem k petrohradskému vojenskému náčelníkovi kde jsem se přihlásil jako dobrovolník. Chtěl jsem se dostat do ruského pluku ale poslali mne do české náhradní setniny. Když jsem se dostal do Slucka tu jsem podal žádost do štábu Čís.3tí armády s prosbou abych byl vyslechnut ve věci Suchomlinově jako svědek. Když jsem projížděl Kijevem cestou z Kamence kde jsem léta byli ubytováni zašel jsem do redakce Švihovského kde jsem mu jako představiteli českých vojsk. Švihovskému jsem vyprávěl tato fakta: O tajném poslání vyzvědače jareše který vstoupil za účelem spojení s rakouským štábem a jinými vyzvědači do české družiny, o Apeltovi který byl komandován aby organisoval vyhazování mostů do vzduchu, o dvou žených vyzvědačkách komandovaných pokud možno do českých družin. Navrhoval jsem Švihovskému tato opatření abych byl zatčen dokud se věc nevyjasní a přesně nevyšetří, aby v družinách byla rozhlášena výzva se žádostí aby se vyjasnilo kdo jsou moji nepřiznivci, aby byli vyslechnuti zajatci kteří mně poskytnou doplňující zprávy. Potom jsem šel do štábu ve štábu mne přivedli k jakémusi důstojníkovi v kterém jsem poznal Šredera hrozně jsem se podivil že Šreder má četnické výložky ale poněvadž téměř všechny kontra-razvědky které jsem do té doby viděl byly složeny z tajných špiclů provokatérů a hlavně četníků ze zrušených ochranných oddělení tu jsem si pomyslel že nikdo jiný pro kromě ochraňáků v době války nemá práva sloužit. Švihovský mne ujišťoval že se všechno udělá a že Šreder je jeden z nejlepších a slovanské otázky nejoddanějších lidí nehledíc k tomu že důstojník Fuks kterého jsem zatkl a který žil ve štábu Čís.9té armády pod jménem brasiliána Santererigo prchl právě z Kijeva Proč se Švihovský tak snažil vyhnout se soudu a veřejnosti nemohu nijak pochopit. - vždyť přece nikoli jemu hrozil trest ale mně. Kromě toho zajatci mně nejednou poskytnou seznamy vyzvědačů. Rovněž z Jindřichovo /najgaus/hradeckého zdá se 75 pěšího pluku dva Češi dobrovolně přeběhnuvší poskytnou mně písemná prohlášení že Dürich je zrádce. Zeptejte se kam dal ty seznamy a vlastnoruční prohlášení /písemná/ i ústní výslechy zajatců které vyjasňují machinace v českém komitétu pokud byly známy v rakouské armádě -dostal je ode mne do vlastních rukou Švihovský. Že Šreder je štvál na tom není nic podivného. Šreder je němec a příslušník ochranky ale Švihovský je český literát a čestný člověk. Považují

Švihovského za člověka, který se mýlil ale čestného, pokud je vinen to dokáže soud - ale on je mnohem čestnější než Dürich a jestliže i Švihovský bude nucen se odpovídat tu jen vinou lehké věrnosti. Jestliže však moje Kijevská hlášení byla definitivně zničena tu velmi lehce se dá část jich obnovit bude třeba jen napsat Ministrovi Kerenskému. Část mých raportů se nalézá ve spisech Suchomlinova. Vyslychal mne plukovník Razygrajev z příkazu senátora Kuzmina /3tí okres Minského Vojenského Krajského Soudu/. Mohl bych učinit více odhalení ale nemyslím z těchto příčin. 1. teď ve svaté národní vojně za svobodu všeho slovanského lidu není čas k vyrovnávání účtů, za 2hé to co bylo řečeno stačí k obnovení mé cti - za 3tí jiná odhalení Šrederovských činů se nevztahují k české věci /alespoň teď ne/ - 4té mohla by uškodit těm kdož jsou ještě v Rakouských okovech, svědci jsou částečně v rakouských rukách, 5té některé záležitosti jsou také vojenským tajemstvím které nemám práva ~~zveřejnit~~ do konce války rozhlašovat. - - - - - těch příčin je zatím dost: Dodám jen to že v kontra-razvědce pod hrozbou smrti mne nutili podepisovat jakési papíry. Já jsem čtyřikrát písemně udával přes správu újezdni věznice v městě Slucku, Minské gubernie o vyzvědačství tří desítek četníků pracujících v kontra-razvědkách ve prospěch nepřítelů a táž prohlášení jsem dával jako také Švihovskému ale náčelník kontra-razvědky při armádě generála Leša a jeho zástupce Mně vždycky říkali spalující papíry že se to činí na přání českého komitétu. Vyslechněte Jindřicha Hluchého a jiné družinníky jak je bili za to že chtěli věrně sloužit české věci. Mne před šibenicí zachránilo to že se přesvědčili že v Petrohradě ledaskdo z vyšších osobností udělá poplach: Ačkoli se mne ani prstem nedotkli a nakládali se mou slušně ale slibovali že až do konce války budou mne honit po etapách opět ve jménu jako by českého komitétu. Ale to jim ve věci Suchomlinova nepomohlo odprosili mne a z věznění mne propustila nová Svobodná VLÁDA. Ale jestli česká bojová obec shledá potřebným vyslechnout mne podrobněji tu já když představení a moji bojovní soudruzi dovolí vypovím víc podrobně

Dne 1 května roku 1917

A.O.Mašek.

Na šesté stránce: psáno na ruském stroji, ale česky./

Veleslavne České Vojenské Obci na uvažení. Panove i bývali krajané, kdysi jsem byl naržknut z velezrady, moje protivníci vždy zagaiovali na mne utok když ja němog mluvit. Ja konečně mlčel za prve abych nevydal svojim obgajenijem ty kraiany kterži byli v rukou rakušaku. Komu jsem měl věržit - naši bývalé ruske vladě! Ona ne byla naše

my byli tací otroci němcu jako i Vy v českých zemích. Nyni když nastal čas svobody ja opět piši jen to čo jest možné - možni krajané mogou se za to poplatit glavou, ať tedy zustane několik skvrn na noi cti - jestli to muže zachraniti život několika Čechum a nebo drugim Slovanum jestli to na konec prospěje našim spojencem zaimum - rad ještě rok dva potrpim jestli mmě do konce vojny nepřátele nezabiji nebo nepověsi něgde v Turecku nebo pod Berlinem. Boiovnici za věc českou ja nyni abych Vam nepržekažel pujdu docela na takove boiště kde Češi vůbec neisou. Pržeji Vam štěstí - odložte osobni učty do času steině to dlougo trvati nebude vítězství iest již iž blizske. Ja mlčel ně jen v zajeti ale i tenkrate když kontr-rozvědka chtěla věděti, kdo mmě zpravý daval v Čechach. Ja znal naši provokatorskou žandarmerii přiliš dobrže a věděl že se to konči smrti pro ty kdo sloužili česke věci. Mně vygrožovali smrti-drželi ve věznicich, ja umiral gladovou smrti při etapech sibiržskich. Kontr-rozvědki i žandarmerie mme mučili žizni i gladem, ale ja klidně čekal smrt—lepe ať zgyne ja jediný, než zgyne několik mladých voinu. Goši dělejte svoi povinnost a ja Vam davam tež čestne slovo že ja na drugem boišti gde nebudete Vy tež budu dělati svoi povinnost. Nas všechny osvobodilo narodni povstani. Goši neděte se nikym myliři, ještě trochu trpělivosti a ku předu vítězství iest blizke

NA ZDAR nove VELKE SLOVANSKE SVOBOĐE.

TASĀKENT , DŇE - lho května po pravoslavnemu kalendarži

A O Mašek

—///—

/Dvoulist konceptního papíru, ručně, opis věrně podle předlohy:/

Vážený Pane Jaroslave Hašku!

Tímto Vás velice co nejslušněji, žádám za uveřejnění v "Čechoslovaně", ohlášení od Vašeho jména, že články Vaše o detektivu Alexandru Maškovi z Prahy, nemá nic společného s Alexandrem Osipovičem Maškem, rozeným v Kievě, a při tom občanem Taškentským. Já si myslím, že ta celá afféra s pražským Maškem jest plod Vaší dosti bohaté fantazie. Já četl též Váš článek "Gott strafe England. U Vás jest výborná obrazotvornost a výtečné spisovatelské nadání, ale v "pražském Maškovi jste se přenáhlil a příliš přesolil. Potom, proč ste jednal "iz za ugla" a do posud jste mně neřekl nic přímo do očí. Vypadá to jako Byste se mně bál a já nechci, aby někdo mohl obviniti českého vojína v zbabělství, ale z druhé strany nerad bych Vás poznámil s panem prokurorem kievského okružního soudu. Konečně bych si z Vás nic nevzal. Jste právě tak jako ja chudý vojín, ale za urážku tiskem bych Vás mohl posaditi na měsíc a lživý donos a pomluvu tiskem na půl druhého roku. Já nejsem tak zlým a proto překládám Vám mír a nikdy více záležitosti vzpomínati nebudu jestli 1./dáte dva /2/ruble na raněné dobrovolce a 2./splníte výše upomenutou žádost. Já právě proto přijal hořejší formu odvolání a víte proč. Z nasledujících příčin 1./Vy jste starý vojak 2./Čech 3./Jiný tvar odvolání mohl by poškoditi čest Vaší jako beletristy /které pravdu řečeno po článku "Gottstrafe England" si velmi vážím. 4. Jiná forma odvolání mohla by udělati ostudu všem Čechům. Jestli že Vy i p. Švihovský postoupíte souhlasně mojích proseb to dávám Vám čestné slovo že budu Slovanu smějícímu se Vám za to odvolání po válce nepřitelem a Neslovanu okamžitě. Ke všemu tomu vám dávám lhůtu do 21. prosince 1917 roku. Dne 28 podávám žalobu na Vás, což bych velmi nerad, dělal. Já bych Vám velice rád odpustil a to, co Jste mě ublížil to si vynahradím na nějakém Němci, Turku neb Mađaru. Přeji Vám velmi mnoho spisovatelského zdaru a opětuji že beletristem a fantazérem Jste výborným.

Kiev, dne 21. listopadu 1917

Alexandr Osipovič Mašek

Archiv Památníku Osвобоzení

/Výpisy" z knihy protokolů schůzí Plukovního komitétu l. českoslováckého střelkového Jana Husa pluku " : /

Protokol XXXIII. schůze, konané dne 11. X. 1917:

1. Jelikož nebyl zapisovatel /J. Hašek/ přítomen, nemohl býti zápis čten a přikročeno k

2. Za hospodářskou sekci br. por. Švec sděluje...

Protokol XXXIV. schůze 14. X. 1917:

Přítomni byli všichni členové mimo br. por. Syrového, který je na dovolené, a br. sekr. Haška, který je v Kijevě za povoláním.

Protokol XXXVIII. schůze z 1. listopadu 1917:

Nepřítomni: por. br. Syrový, por. br. Švec, Dr Langer, kteří se omluvili, dále Dr Procházka, br. Brůha, pulom. komanda, zástupce br. Haška písařská komanda....

/v dalším textu: /

Jednatel br. Černík doufá..., že do příští schůze podaří se vyřídit všechny běžné záležitosti z poslední schůze a obstarati archiv plukovního komitétu od br. Haška.

XXXIX.

/Výpis ze Zápisu ~~XXXXXXXXXX~~schůze plukovního výboru 1.československého střeleckého "Jana Husi"pluku dne 8.listopadu 1917 v Labuni: /

"Br.Hašek dopisem oznamuje, že nachází se v záležitosti Maškově ještě v Kijevě což vzato na vědomí."

/Zapisovatel Jan Černík/.

V ý p i s

z knihy: Oběslovací spis proti Václavu Klofáčovi a Rudolfu Giuniovi.
Nákladem Dr. Zd. Tobolky Praha 1919.

"...Byla tudíž vykonána v bytě obviněného Klofáče na Král. Vinohradech domovní prohlídka a zabaveno bylo několik spisů, vzbudivších u úřadů v Praze podezření, pokud se týče vyzvědačství a velezrady. Tak byl nalezen dopis jistého Alexandra Maška ze 23. srpna /4. září/ 1913, ve kterém pisatel dopisu sám přiznává, že je vyzvědačem ve prospěch Ruska proti mocnářství, a zdůrazňuje, že vydal plány a jiné dokumenty ruské vládě. Tímto vyličením se snaží rozptýlit jistou nedůvěru, kterou Klofáč vůči němu prý projevil před redaktorem "Čechoslovana"/je to pověstný velezrádce V. Švihovský/. Tento dopis /č. poř. 1/ poskytuje rozhodně důkaz, že obviněný Klofáč byl ve styku s pověstným Švihovským..."

"...Opětovné odvolávání se obviněného na jeho aféru s domnělým agentem provokatérem jménem Mašek, o níž uveřejněny jsou často zprávy a vysvětlení i v orgánu strany "Českém Slově", nesouvisí nijak přímo s tímto řízením. Zde buď jen poukázáno na okonost, že také při této příležitosti se objevuje důvěrný poměr a vědomá součinnost se srbským velezrádným a vyzvědačským agentem Milem Pavlovičem. Tak se oznamuje v časopise "České Slovo" dne 17. ledna 1909 a to jako původní zpráva z Bělehradu ze dne 17. ledna /poř. č. 1063 str. 48/, že zpráva o připravené persekuci národně-sociální strany a o ~~zakočení~~ zakročení proti poslanci Klofáčovi vyvolala v Bělehradě velké rozhořčení. Časopisy přinesší zprávy o provokacích Maškových šly na dračku. Dosud se nezjistilo, co Mašek v Bělehradě dělal, pod jakým jménem byl tam činný ve službách rakouské policie, ví se však zatím, že psal osobnímu příteli poslance Klofáče profesoru Milovi Pavlovičovi...."

В Чешский комитет Шамкинское от-
 звание. Заявлено от Л. Машка.
 Сам этот комитет заявил что они вообще не имеют
 никакого влияния в отношении с германскими, сами
 же даже из германских просит следовать на почту
 что я не имею права отказать права отказать
 также не имею я права отказать навести
 справки относительно в бюро военноплен-
 ных относительно того, может ли явиться
 ся на русскоязычной. Затем прошу Вас
 просить Готфрида оставить меня в покое и
 всем раз от Вас умолю малейшее оскорбление
 это подать жалобу прокурору, Швиловский
 получит также все наказания, жалоба на него
 уже подана мной в чешском днй то же назид

Дня 14 апреля 1917

Александр Осипович Машка

Прошу объявить германским гусарам